

ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ

Κ Α Ρ Δ Ι Τ Σ Α Σ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ • ΓΡΑΦΕΙΑ : ΚΡΑΤΙΝΟΥ 7, 105 51 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ. 210 3246.910 • ΧΡΟΝΟΣ 24ος • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ • 2004 • ΦΥΛΛΟ 86

«Σκόρπιες σκέψεις, Ωφέλιμα Συμπεράσματα»

Η εφημερίδα «ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ» συνεχίζει παρά τις όποιες δυσκολίες, να αποτελεί τον επικοινωνιακό σύνδεσμο μεταξύ των όπου γής Καναλιωτών.

Εδώ και καιρό νιώθουμε κάπως πιο ευχάριστα. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι τα «πέτρινα χρόνια» πέρασαν. Υπήρξαν εποχές όπου η εφημερίδα φυτοζωούσε, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες και τις συνεχείς εκκλήσεις των συντακτικών επιτροπών για συμμετοχή, η ανταπόκριση δυστυχώς ήταν μηδαμινή.

Σήμερα υπάρχουν αισιόδοξα μηνύματα. Πλειάδα Καναλιωτών ανταποκρίνεται στην προσπάθεια της εφημερίδας, συμμετέχει στην έκδοση της, τηλεφωνεί, στέλνει αφηγηματικά κείμενα, επιστημονικές έρευνες, παλιές φωτογραφίες, βιβλία, οικονομική βοήθεια.

Ακούγονται προτάσεις, κριτικές, ιδέες. Βεβαίως η αρκετά μεγάλη χρονική απόσταση εκδόσεως των φύλλων, δεν επιτρέπει πολλές φορές τον επίκαιρο διάλογο και την ανταλλαγή απόψεων. (Θα θέλαμε πάνω σε αυτό το

θέμα τη δική σας γνώμη.)

Ιδιαίτερα συγκινούμαστε όταν τα μηνύματα προέρχονται από τον απόδημο Καναλιωτισμό, της ξενιτιάς, του μισεμού...

Από τα Κανάλια της Αυστραλίας, του Καναδά, της Αμερικής... Από τα Κανάλια του Σίδνεϋ, του Τορόντο, της Νέας Υόρκης, του Μονάχου... Τα Κανάλια της διασποράς που κρατούν σφιχτά στα χέρια τους την εφημερίδα, την ξεφυλλίζουν, την ερευνούν, σκέφτονται, θυμούνται, αναπολούν τα πάτρια εδάφη.

Το χωριό, τους καρτερεί υπομονετικά, να τους καλοσωρίσει, να χαρεί με το γέλιο τους, να ζεσταθεί απ' την ανάσα τους, να αφουγκραστεί τις διηγήσεις τους κάτω απ' τα πλατάνια της Βρύσης.

Πιστεύουμε πως για τα Κανάλια, τα δύσκολα χρόνια της απομόνωσης και της εγκατάλειψης αποτελούν παρελθόν. Υπάρχει ένας πρόσθετος λόγος που αν αξιοποιηθεί κατάλληλα, το χωριό θα ωφεληθεί πολλαπλά. Είναι η Λίμνη του Μέγδοβα, όπου τα τελευταία χρόνια επικρατεί τουριστικός οργασμός. Σε όλη την εκεί περιοχή, έχει οργανωθεί και αναπτυχθεί μια τεράστια τουριστική υποδομή με καταλύματα, ξενώνες, κλπ. αποσκοπώντας στην προσέλκυση και εξυπηρέτηση χιλιάδων επισκεπτών.

Πρωταρχική επιδίωξη και αποκλειστικός στόχος όλων των συλλογικών φορέων των Καναλιών, πρέπει να είναι η ένταξη του χωριού μας, στην παραλίμνια αυτή περιοχή. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο αξιοποιώντας την οδική πρόσβαση. Μόνο με την ολοκλήρωση του δρόμου Κανάλια - Μορφοβούνι, το χωριό μας μπαίνει δυναμικά στο οδικό παραλίμνιο τουριστικό δίκτυο. Είναι βέβαιο ότι θα αποτελέσει πόλο έλξεως των επισκεπτών της λίμνης Πλαστήρα στις καθημερινές τους περιηγήσεις, γιατί η ομορφιά του είναι μοναδική. Προς το παρόν τα Κανάλια απουσιάζουν τελείως από τη διαφημιστική παρουσίαση της περιοχής, η οποία στον Αθηναϊκό και όχι μόνο τύπο, είναι έντονη. Το χωριό ανήκει στην άγνωστη Ελλάδα, παρθένα περιοχή, που θα γοητεύσει πολλούς, όταν τη γνωρίσουν. Παρόμοιες σκέψεις και προβληματισμοί έχουν αποτυπωθεί και άλλες φορές στις σελίδες της εφημερίδας. Δεν ξεχνούμε όμως και τη λαϊκή ρήση «Αγάλια - Αγάλια γίνεται η αγουρίδα μέλι».

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου Καναλιωτών

ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ ΣΤΟ INTERNET

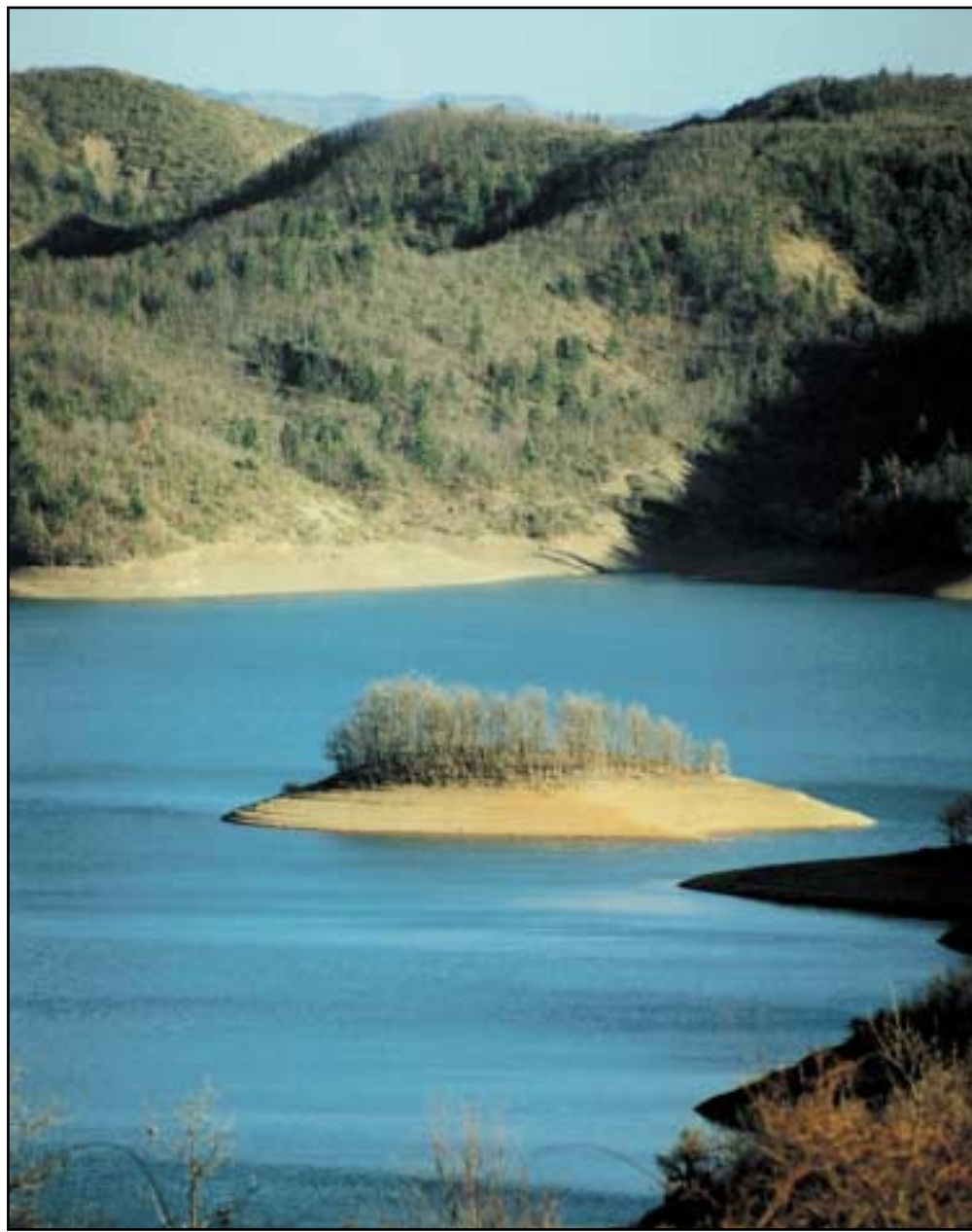
Από τον Απρίλιο του 1997 το χωριό μας έχει τη δική του σελίδα στο διαδίκτυο. Η διεύθυνση της είναι:

www.karditsa-net.gr/karditsa/kanalia/
Επισκεφθείτε την!

Απούσα η Νεολαία από τις Εκδηλώσεις του Συλλόγου

Χαίρεται. Με λένε Ελεάννα Στασινού και είμαι δεκαοχτώ χρονών. Δε μπορώ να δηλώσω φανατική των παραδόσεων και των πολιτιστικών εκδηλώσεων των διαφόρων συλλόγων αλλά δε συνηθίζω να απουσιάζω από μια εκδήλωση στην οποία είμαι και εγώ τιμώμενο πρόσωπο και ειδικά όταν αυτός που με τιμά είναι ο ίδιος μου ο τόπος. Στις 8 Δεκεμβρίου 2003 πραγματοποιήθηκε μια συγκέντρωση προς τιμήν των δασκάλων που υπηρέτησαν στο σχολείο του χωριού και των νεοεισαχθέντων στα ΑΕΙ και στα ΤΕΙ της χώρας. Οι πρώτοι ήταν εκεί οι δεύτεροι όμως... Η νεολαία του χωριού απούσα από μια εκδήλωση που ουσιαστικά γινόταν για εκείνη. Ως νεοεισαχθείσα ήμουν εκεί για να τιμήσω τα μέλη του συλλόγου όπως με τίμησαν κι εκείνα με την κίνηση τους αυτή. Οι παρόντες νεολαίοι πραγματικά ήταν μετρημένοι στα δάχτυλα του ενός χεριού. **Τα θερμά μου συγχαρητήρια για την τρανταχτή απουσία σας.** Στις 29 Φεβρουαρίου του 2004 διοργανώνεται ξανά συνεστιάση από τον σύλλογο για την κοπή της πίτας. Ξεκίνησα με αισιοδοξία ότι θα γνωρίσω παιδιά της ηλικίας μου αλλά στην πορεία απογοητεύτηκα. Η πιο κοντινή ηλικία στη δική μου ήταν τα τριάντα!!!

Κλείνοντας απευθύνω, λοιπόν, θερμή παράκληση στην νεολαία που κατάγεται από αυτόν τον τόσο όμορφο τόπο, σε ένα επόμενο κάλεσμα του συλλόγου να ανταποκριθούμε και να είμαστε τόσο πολλοί που ο χώρος να μην είναι αρκετός για να μας χωρέσει.
Ελεάννας Στασινού.

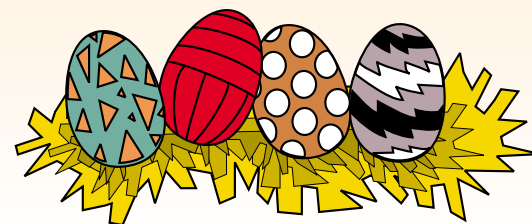
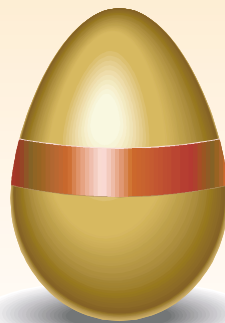

Ζας ευχόμεστε

Καλό Πάσχα και καλή Ανάσταση.

με υγεία και εντιμία.

το D.L. του Συλλόγου.

Η Αρχαιολατρεία στα Κανάλια

του Κώστα Αλεξ. Γιωτόπουλου

Θεν θα ξεχάσω τα λόγια της μανιάς μου για το όνομα του πατέρα μου Αλέξανδρου Γιωτόπουλου, παγκοίμως τώρα γνωστό ένεκα 17ης Νοέμβρη, όταν το 1904 τον βάφτισε στη νεόδμητη εκκλησία του Προφήτη Ηλία και άκουσε απο τα χείλη του νονού το όνομα Αλέξανδρος. “Δεν έχει ύψωμα, νονέ, παρατήρησε πικρόχολα η γιαγιά μου μετά το πέρας του μυστηρίου αγνοώντας βέβαια και την ύπαρξη Αγίου Αλεξάνδρου στο εορτολόγιο της εκκλησίας μας και το ιστορικό περιεχόμενο αυτού του ονόματος που χρησιμοποιείται ευρέως σ’ όλα τα μήκη και τα πλάτη της υφελίου.

Ένωθα πράγματι ανεπίπτη ικανοποίηση και εθνική υπερηφάνεια, όταν, το καιρό που για λίγα χρόνια έζησα στην Ευρώπη, έβλεπα τους ξένους στο άκουσμα αρχαίων ελληνικών ονομάτων να δείχνουν μια συμπάθεια και φιλική διάθεση προς εμάς και να σπεύδουν αμέσως να αναφέρονται στην μυθολογία και ιστορία μας.

Η διαπίστωση οτι στο χωριό μας χρησιμοποιήθηκαν και ευτυχώς συνεχίζουν να χρησιμοποιούνται και στις μέρες μας πλήθος αρχαίων ελληνικών ονομάτων και αρκετών απο την ρωμαϊκή και βυζαντινή περίοδο μ’ έκαναν να ανατρέξω στα μητρώα της κοινότητας μας.

Ύστερα απο σύντομη μελέτη αβίαστα προέκυψε το συμπέρασμα οτι εως το έτος 1881 υπερτερούσαν συντηρητικά τα χριστιανικά ονόματα, πράγμα ευνόητο, αφού στα χρόνια της σκλαβιάς τους συγχωριανούς μας, όπως και όλους τους υπόδουλους Έλληνες, χώριζε αγεφύρωτο χάσμα με τον τούρκο κατακτητή με κυριότερο σημείο αναφοράς στο θέμα της θρησκείας. Η χρήση κυρίως χριστιανικών ονομάτων έδειχνε και την ένθερμη πίστη στο Θεό και την ελπίδα που φώλιαζε στην καρδιά τους για θεϊκή βοήθεια τόσο στα ατομικά τους προβλήματα όσο και στην εθνική υπόθεση. Τον Αύγουστο του 1881 ήλθε ανέλπιστα η λευτεριά της Θεσσαλίας απο τον τούρκικο ζυγό και τότε προφανώς γιγάντωσαν περισσότερο στην ψυχή τους τα αισθήματα φιλοπατρίας και εθνικής υπερηφάνειας, που εκφράστηκαν με τη συνήθεια να δίνουν στα παιδιά τους ονόματα που είχαν την πηγή τους στο απώτερο παρελθόν. Μορφωμένοι κυρίως άνθρωποι και με κάποια οικονομική επιφάνεια που τους επέτρεπε να βαφτίζουν παιδιά φτωχών οικογενειών ανέτρεχαν στην μυθολογία και την ιστορία μας και έδιναν ονόματα θεών, ηρώων, επιφανών ανθρώπων και γενικά προσώπων που θύμιζαν την πλούσια εθνική μας παράδοση.

Και δεν χρησιμοποιήθηκαν μόνο τραναχτά και γνωστά ονόματα όπως π.χ. Αριστοτέλης, Σωκράτης, Περικλής, Αθηνά κ.α., αλλά και κάπως ασήμαντα και άγνωστα στους πολλούς όπως Αντιόπη, Φιλομήλη, Δημόφων, Κλεόμβροτος κ.α. Επίμονο ήταν να υπάρχει κάποια δυσκολία στην απομνημόνευση και σωστή χρήση ονομάτων που μέχρι τότε δεν ήταν συνηθισμένα και το ιστορικό τους περιεχόμενο απείχε κάπως απο το γνωστικό τους πεδίο.

Παρατηρήθηκαν έτσι φθορές στην κατάληξη όπως π.χ. ο Ποσειδών έγινε Ποσειδώνς, ο Λεωκράτης Λιόκρατος, ή άλλες παραφθορές όπως π.χ. κ Κλυταιμνήστρα έγινε Μήστρα, η Αριάδνη Αριάδα, ο Θρασύβουλος Χρησίβουλος κ.τ.λ. Σημαντικότερες όμως είναι οι μεταβολές στις μέρες μας που έχουν ως αποτέλεσμα να χάνουν τα ονόματα αυτά την αρχική τους μορφή και μεγάλο μέρος απο την ομορφιά και γοητεία τους και να μη φέρουν στο μυαλό μας το ένδοξο παρελθόν μας. Για λόγους ανεξήγητους η Πηνελόπη

έγινε Πηνελιά, ο Πελοπίδας Μπήλιος, αλλά και για λόγους ευκολίας ίσως ο Επαμεινώνδας έγινε Νώντας, ο Αλέξανδρος Αλέκος και τόσα άλλα. Η χρήση επίσης υποκοριστικών ή μεγεθεντικών όπως π.χ. η Αφροδίτη έγινε Αφρούλα ή Αφρούδω, ο Θρασύβουλος Άκης, ο Αριστοτέλης Τέλης, ο Ερατοσθένης Τένης, ο Αριστομένης Μένιος μας απομακρύνει απο τη χάρη και το μεγαλείο που αποπνέουν τα ονόματα αυτά.

Μήπως η αρχαιολατρεία αυτή όπως οδηγεί τη σκέψη μας και στο κίνημα του Νεοελληνικού Διαφωτισμού που ήκμασε στην Ελλάδα κατά τον 18ο αιώνα και που άνθισε και σε μέρη της Θεσσαλίας όπως Αμπελάκια της Λάρισας και στα χωριά του Πηλίου; Μήπως οι ιδέες του Νεοελληνικού Διαφωτισμού ενσυνείδητα η ασυνείδητα επηρέασαν όψιαμα τη σκέψη κάποιων συγχωριανών μας που ζούσαν είτε στο χωριό μας είτε σ’ άλλες πόλεις της πατρίδας μας; Η απάντηση δεν είναι εύκολη. Γεγονός είναι οτι η αρχαιολατρεία όπως αυτή έχει περιγραφεί, αποτελεί πτυχή και βασικό χαρακτηριστικό του Νεοελληνικού Διαφωτισμού.

Στη συνέχεια θα γίνει προσπάθεια ν’ αναφερθούν αρχαία ελληνικά ονόματα που χρησιμοποιήθηκαν και ευτυχώς χρησιμοποιούνται ακόμα στο χωριό μας (παραλείποντας ρωμαϊκά, βυζαντινά και ξενικής προελεύσεως ονόματα) βάσει θεματικών κύκλων ή άλλων δεσμών που υπάρχουν μεταξύ τους. Η αναφορά αυτή θα φέρνει αυτόματα στο νού μας και τα συγκεκριμένα άτομα που φέρουν τα ονόματα αυτά είτε ζούν είτε έχουν φύγει απο τη ζωή και παράλληλα τις ιδιότητες και τα στοιχεία των αναφερομένων μυθικών και ιστορικών προσώπων.

Απο τους 12 θεούς του Ολύμπου γίνεται χρήση του Άρη, θεού του πολέμου, του Ποσειδώνα, άρχοντα των θαλασσών, της Αθηνάς, θεάς της σοφίας, της Αφροδίτης, του Έρωτα, της Δήμητρας, της Γεωργίας και της κόρης της Περσεφόνης που την άρπαξε ο Πλούτων, της Άρτεμης, θεάς του κυνηγιού.

Δεν λείπουν όμως και τα ονόματα των ημίθεων όπως του Ηρακλή, του γνωστού για τους 12 άθλους και της μητέρας του Αλκμήνης, της Καλυψώς που κράτησε στο νησί της τον Οδυσσέα, της φερωτής Νίκης, της Αριάδνης που βοήθησε τον Θησέα να σκοτώσει τον Μινόταυρο, της Θέτιδας μητέρας του Αχιλλέα.

Μυθικές γυναίκες που ξεχώριζαν για την ομορφιά τους και τις υπερφυσικές ιδιότητες τους ήταν οι Νύμφες, Χάριτες και Ώρες που σήμερα στη λαϊκή παράδοση αναφέρονται ως νεράιδες ή καλότυχες. Η Λευκοθέα, που κατοικούσε στη θάλασσα, έσωσε με το μαντήλι της τον Οδυσσέα απο βέβαιο πνιγμό, η Καλλιρόη κόρη του Ωκεανού, η Φιλομήλη που τη βίασε ο κουνιάδος της και μεταμορφώθηκε σε χελιδόνι, η Δάφνη που δεν δέχτηκε τον έρωτα του Δία, η Αγλαΐα, η Ευφροσύνη και η Θάλεια, τρεις απο τις πιο γνωστές νύμφες που αντιπροσωπεύουν ισάριθμες αξίες, η Ευριδίκη, κόρη του Απόλλωνα και σύζυγος του Ορφέα, η Ειρήνη, κόρη της Θέμιδας που εξέφραζε το πιο μεγάλο αγαθό στους ανθρώπους.

Πρόσωπα μυθικά που συνδέονται με “θαύματα” είναι η Έλλη που με τον αδελφό της Φρίξο πέταξε με το χρυσόμαλλο κριάρι πάνω απο τον Ελλήσποντο, όπου και πνίγηκε, η Πανδώρα που άνοιξε το πιθάρι και σκόρπισε τα δεινά στους ανθρώπους, η Δανάη, με την οποία ζευγαρώθηκε ο Δίας σαν χρυσή βροχή μέσα στο κουτί της που την έκλεισε ο πατέρας της για να μην κάνει παιδιά, η Νιόβη που

ο Δίας σκότωσε τους επτά γιούς της, η Ασπερία, αδερφή της Λητώς, που δεν δέχτηκε τον έρωτα του Δία και μεταμορφώθηκε σε ορτίκι, η Άλκηστη και η Θίσβη, μυθικές ηρωίδες.

Τα ομηρικά χρόνια ζωντανεύουν στη μνήμη μας με τον Αχιλλέα, τον κυριότερο ήρωα του Τρωικού πολέμου, γιό της Θέτιδας που κατοικούσε στα βάθη της θάλασσας, τον Νεοπτόλεμο μυθικό γιο του Αχιλλέα και της Δηιδάμειας, που διακρίθηκε ως πολεμιστής στην Τροία, τον Αγαμέμνονα, αρχιστράτηγο του πολέμου, βασιλιά των Μυκηνών, τη γυναίκα του Κλυταιμνήστρα καθώς και τα παιδιά τους Ιφιγένεια, Ορέστη και Ηλέκτρα. Θυμούμαστε την Εκάβη, γυναίκα του Πριάμου, τα παιδιά τους Πάρη (Αλέξανδρο), Έκτορα με την γυναίκα του Ανδρομάχη και την Πολυξένη που ερωτευμένη με τον Αχιλλέα αυτοκτόνησε πάνω στον τάφο του, τον Διομήδη, βασιλιά του Άργους και πρωτοπαλικάρο στον Τρωικό πόλεμο, τον Μενέλαο, αδελφό του Αγαμέμνονα και βασιλιά της Σπάρτης που η γυναίκα του η ωραία Ελένη ένεκα της απιστίας της έγινε η αιτία να γίνει η Τρωική εκστρατεία. Ποιός δεν θυμάται τον πολυμήχανο Οδυσσέα και τις περιπέτειες του στη θάλασσα μέχρι να φτάσει στην πατρίδα του την Ιθάκη, όπου τον περίμενε η γυναίκα του, η πιστή Πηνελόπη και ο γιός τους Τηλέμαχος με την τροφό του Ευρύκλεια; Ποιός ξεχνά την βασιλοπούλα Ναυσικά στο νησί των Φαιάκων που πήρε στο παλάτι της και φιλοξένησε τον Οδυσσέα; Μυθικές και ιστορικές μνήμες έρχονται στο νού μας με ονόματα βασιλιάδων και τυράννων. Βασιλιάς της Κρήτης ήταν ο Αστέριος, βασίλισσα των Αμαζόνων και σύζυγος του Θησέα ήταν η Αντιόπη, της Αλικαρνασού η Αρτεμισία, βασιλιάς και αρχηγός των Μεσσηνίων ο Αριστομένης στον δεύτερο μεσσηνιακό πόλεμο, βασιλιάδες στην Σπάρτη ήταν ο Χαρίλαος, ο Λεωνίδας, ο Παυσανίας, ο Κλεομένης, ο Κλεόμβροτος, βασιλιάδες της Μακεδονίας οι κοσμοξάκουστοι Φίλιππος και Αλέξανδρος. Τύραννος των Συρακούσιων ο Αγαθοκλής, του Άργους ο Αρίστιππος, της Μιλήτου ο Θρασύβουλος, της Λίνδου στη Ρόδο ο Κλεόβουλος.

Τα κλασσικά χρόνια της αρχαίας Ελλάδας φέρνουν στο μυαλό μας οι γνωστοί ιστορικοί Θουκυδίδης και Ξενοφών, οι τραγικοί ποιητές Σοφοκλής και Ευριπίδης με τις ηρωίδες Αντιγόνη και Ισμήνη σε έργο του πρώτου και της Φαίδρας σε έργο του δεύτερου, τους Φιλόσοφους Σωκράτη με την γυναίκα του Ξανθίππη και τον μεγαλύτερο επιστήμονα όλων των εποχών Αριστοτέλη, τον Φαίδωνα, ηλύο φιλόσοφο και γνωστό μαθητή του Πλάτωνα. Δεν ξεχνούμε τους προσωκρατικούς Πυθαγόρα τον Σάμιο, διάσημο για το πυθαγόρειο θεώρημα και τον Ευκλείδη που θεμελίωσε τη Γεωμετρία, τον Αρίσταρχο, τον αστρονόμο και τους μετακλασσικούς κωμωδιογράφους Φιλήμονα και Θεόφιλο καθώς επίσης και τον βουκολικό ποιητή Θεόκριτο.

Φανταχτερά ονόματα της αρχαίας Ελλάδας είναι ο Σόλων ο Αθηναίος, ένας απο τους επτά σοφούς και μεγάλος νομοθέτης, ο ρήτορας και πολιτικός Δημοσθένης που πολέμησε με πάθος τον βασιλιά Φίλιππο, ο Ιπποκράτης ο Κώος, ο μεγαλύτερος και επιφανέστερος γιατρός της αρχαιότητας. Γνωστοί επίσης είναι οι πολιτικοί και ρήτορες ο Μεγακλής, πατέρας του Κλεισθένη, ο Φωκίων, στρατιωτικός, πολιτικός και ρήτορας, ο Ερατοσθένης, σπουδαίος πολιτικός της Αθήνας. Στρατηγοί που άφησαν εποχή στην παγκόσμια ιστορία είναι ο Μιλτιάδης, ο θριαμβευτής στον Μαραθώνα, η κόρη του οποίου Ελπινίκη ήταν αδελφή ετεροθαλής του γνωστού στρατηγού των Αθηναίων Κίμωννα, ο νικητής στη Σαλαμίνα Θεμιστοκλής, ο δίκαιος Αριστείδης, ο Αλκιβιάδης για τιν γνωστό του ρόλο στον Πελοποννησιακό πόλεμο και ο μεγάλος Περικλής, ο δημιουργός του χρυσού αιώνα της Αθήνας. Σπουδαίοι επίσης υπήρξαν οι Επαμεινώνδας και Πελοπίδας, στρατη-

γοί της Θήβας, ο Λεωκράτης, Αθηναίος στρατηγός, ο Κορίνθιος Τιμολέων και ο Κριτόλαος της Αχαϊκής συμπολιτείας.

Απο τη Θεσσαλία καταγόταν η εταίρα Φρύνη και απο τη Μίλητο η Ασπασία, ερωμένη του Περικλή.

Απο τις εννιά Μούσες δεν ξεχάστηκαν η Ευτέρπη και η Ουρανία, η Μελπωμένη, η Καλλιόπη και η Θάλεια. Η θεά Αρετή έδωσε το όνομα της σε αρκετές Καναλιώτισσες όπως επίσης οι πολύ τιμώμενες αξίες Σοφία, Ευτυχία και Επιστήμη.

Η Λυδία, πόλη της Μ. Ασίας, πολύ γνωστή και απο την μυθολογία και απο την ιστορική περίοδο, η Λευκή, νησί στον Ελλήσποντο όπου κατέφυγε ο Αχιλλέας μετά τον Τρωικό πόλεμο, η Θεσσαλία, η Μακεδονία, η Ροδόπη αντιπροσωπεύοντας με “εφ’άπαξ” χρησιμοποιούμενα ονόματα. Ο ιερός χώρος της αρχαίας Ολυμπίας, όπου τελούνται οι ολυμπιακοί αγώνες, ξαναζεί στη μνήμη μας με το συχνό κάπως όνομα Ολυμπία και με το Ολυμπιάς, στην καθομιλουμένη Λυμιάδα, που θυμίζει και τους Ολυμπιακούς αγώνες και πιο συγκεκριμένα τις Ολυμπιάδες αλλά και τη γυναίκα του Φιλίππου Β’, την Ολυμπιάδα, μητέρα του Μ. Αλεξάνδρου, που ο Κάσσανδρος σκότωσε με λιθοβολισμό.

Είναι πράγματι πολύ γοητευτικό μέσα σε μια και μόνο οικογένεια να υπάρχουν ονόματα που θυμίζουν όλες σχεδόν τις χρονικές περιόδους όπως π.χ. Αφροδίτη (μυθολογία), Πελοπίδας (αρχαιότητα), Μαρίνος (ρωμαϊκή περίοδος), Λάμπρος (χριστιανική περίοδος), Αγορίτσα (νεοελληνική περίοδος), Σόνια και Κλαίρη (σύγχρονη Ευρώπη) ή στην ίδια οικογένεια να κυριαρχούν τα αρχαία ονόματα όπως π.χ. Μιλτιάδης, Κλεοπάτρα, Επιστήμη, Ερατοσθένης, Καλλίνικος, αλλού πάλι στην ίδια οικογένεια ονόματα δύο μούσων (Ευτέρπη και Ουρανία) ή δύο ηρωιδών κλασσικού θεατρικού έργου (Αντιγόνη και Ισμήνη).

Η αναφορά αυτή των ονομάτων ίσως να υπήρξε λίγο κουραστική όμως με το νού μας περιδιαβήκαμε όλες τις γειτονίες του χωριού μας και θυμηθήκαμε γνωστούς, φίλους και συγγενείς και πρόσωπα που δεν υπάρχουν τώρα στη ζωή, ενώ παράλληλα ανατρέξαμε στην τόσο πλούσια μυθολογία και ιστορία μας και αντλήσαμε τα όποια οφέλη μπορεί να έχει κάποιος απο τη μελέτη της ιστορίας και του πολιτισμού γενικότερα.

Εναπόκειται στην προσωπική εκτίμηση του καθενός να συνδεθεί η χρήση αρχαίων ονομάτων με το φαινόμενο της αρχαιολατρείας ή να θεωρηθεί σαν ένα τυχαίο γεγονός με χωρίς ιδιαίτερη σημασία.

Δεν μπορεί όμως να θεωρηθεί ως ένα χαρακτηριστικό του όρου “ΚΑΝΑΛΙΩΤΙΣΜΟΣ” που προσωπικά είχα παλαιότερα χρησιμοποιήσει.

ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ

**ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΝΑΛΙΩΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ**

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
Πολιτιστικός Σύλλογος
Καναλιωτών Αθηνάς
Γραφ. Κρατίνου 7 - 105 51 Αθήνα
Τηλ. (210) 32 46 910

ΕΚΔΟΤΗΣ
Αρχοντής Μαυράκης
Βάχχου 32, Ηράκλειο Αττικής

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ
Λάμπρος Πυργιώτης
Βασιλική Κατέρη
Κατερίνα Γαλανάκη
Ελένη Κυρίτση - Γιωτοπούλου

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ
Αρχοντής Μαυράκης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Μπέκος Παναγιώτης
Μήλου 1, 151 27 Μελίτσια
Τηλ. (210) 61 32 007

Οι Καναλιώτες Συγγραφείς και ο Βασίλης Μπρακατσούλας

του Δ.Σ. Συλλόγου Καναλιωτών της Αθήνας

Οι Καναλιώτες έχουν παραδοσιακά άριστη σχέση με τα γράμματα και την επιστήμη είναι γεγονός αναμφισβήτητο. Είναι όμως και γενικά παραδεκτό ότι το χωριό μας διαθέτει αξιόλογους συγγραφείς. Δίχως να υποτιμούμε την προσφορά κανενός, αρκούμαστε να σημειώσουμε ότι μόλις πρόσφατα παραδόθηκε στο φως της δημοσιότητας ένα βιβλίο του δασκάλου Θωμά Κυρίτση με αξιόλογο ιστορικό και λαογραφικό για το χωριό μας περιεχόμενο, ενώ παλιότερα ομάδα χωριανών μας επισημώνων επεξεργάστηκε τα κείμενα δύο εκδόσεων που αποτελούν για το χωριό μας αληθινή πνευματική παρακαταθήκη. Είναι τα βιβλία «Τα Κανάλια Καρδίτσας», που επίσης απέσπασε τον έπαινο της Ακαδημίας Αθηνών, και άλλο που αναφέρεται στο γλωσσικό ιδίωμα του χωριού μας και γενικότερα της Θεσσαλίας και ειδικότερα της περιοχής Καρδίτσας. Αξιόλογα κείμενα σύνθεσαν επίσης η Ισαβέλλα Γιδάρáκου καθηγήτρια του Γεωπονικού Πανεπιστημίου περί τη Γεωργία, ο Δημήτρης Γηράσης για το ΙΚΑ, ο Κώστας Μαυρομάττης περί τη μετεωρολογία, ο Βαγγέλης Μπρακατσούλας για την τεχνική των τηλεοράσεων, ο Θωμάς Ζήσης για θρησκευτικά θέματα και ο μακαρίτης Βασίλης Πάσχος με περιεκτικά και τρυφερά λογοτεχνικά και άλλα κείμενα και διάφοροι άλλοι.

Δύο ακόμα συγχωριανοί μας, που πια δεν ζούν, ο Νίκος Νικολάου και ο Ζήσης Σκάρος πλούτισαν με τα γραπτά τους τον κόσμο της γνώσης, ο πρώτος με τα έξοχα διδακτικά του βιβλία περί τα μαθηματικά, τη γεωμετρία και την κοσμογραφία, που έθρεψαν σειρά γενεών Ελλήνων, και ο δεύτερος με τις επιδόσεις του στη λογοτεχνία.

Τέλος, ο Βασίλης Μπρακατσούλας, δεν είναι γνωστός στο πανελλήνιο μόνο ως πολιτικός και αγωνιστής της δημοκρατίας αλλά και ως συγγραφέας με ποικίλο και χρήσιμο έργο.

Ο διακεκριμένος αυτός συγχωριανός μας έγραψε δέκα τέσσερα (14) συγγράμματα νομικού περιεχομένου, όλα ογκώδη, από αυτά δύο δίτομα, και από τα οποία μερικά σημείωσαν ως και 7 και 9 εκδόσεις και πολλές ανατυπώσεις. Όπως διαβάσαμε σε σχετικό δημοσίευμα της εφημερίδας «Νέος Αγών» Καρδίτσας και μας το βεβαίωσε και ο ίδιος εμμέσως, υπολογίζεται ότι τα νομικά του συγγράμματα κοσμούν τις βιβλιοθήκες δικηγόρων, δικαστών και ασχολούμενων με τη νομική επιστήμη σε πενήντα χιλιάδες (50.000) περίπου αντίτυπα, ο δε όγκος των σελίδων όλων των βιβλίων νομικού περιεχομέ-

νου ξεπερνάει τις δέκα χιλιάδες (10.000) σελίδες. Αυτή τη στιγμή βρίσκεται στο τυπογραφείο σε δεύτερη (2) έκδοση το βιβλίο του περί νομής, επτακοσίων (700) περίπου σελίδων, και στο τελευταίο στάδιο της φωτοσύνθεσης σε έννατη (9) έκδοση και τέσσερις (4) ανατυπώσεις, ένα άλλο κείμενο του για τις συναλλαγματικές, τα γραμμάτια και τις επιταγές, όγκου οκτακοσίων (800) σελίδων.

Άλλος τομέας στον οποίο έστρεψε το ενδιαφέρον του ο συγχωριανός μας συγγραφέας είναι η αρχαία φιλοσοφία γενικά και η φιλοσοφία της πολιτικής σκέψης ιδιαίτερα. Περί την αρχαία φιλοσοφία καταγίνεται το βιβλίο του σε δεύτερη έκδοση με τον τίτλο «Σοφιστές, η δική μας αλήθεια». Πρόκειται για τη γνωστή διαμάχη μεταξύ Σοφιστών και Πλάτωνα. Το βιβλίο αυτό στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη παλιότερα, από έξοχους πνευματικούς ανθρώπους και καθηγητές πανεπιστημίου παρουσιάστηκε και προκάλεσε θετικά σχόλια από πολλούς και από το δικό μας Καναλιώτη Σταύρο Πάσχο, που καταχωρήθηκε και στην εφημερίδα μας.

Στο άλλο βιβλίο του που παραδίδεται στη δημοσιότητα προσεχώς, και σε δεύτερη έκδοση με τον τίτλο «Ο Θουκυδίδης και ο πολιτικός του στοχασμός» (η πρώτη έκδοση με τον τίτλο «Θουκυδίδης, η πολιτική διάσταση» εξαντλήθηκε προ πολλού) ο ίδιος συγγραφέας αναλύει τα δεδομένα του πελοποννησιακού πολέμου, που καταγράφει με έξοχο τρόπο ο λαμπρός αρχαίος ιστορικός, αλλά αναφέρεται και στα πολιτικά συμπεράσματα που προκύπτουν από αυτά και αξιολογεί και τις εμπλεκόμενες πολιτικές και στρατιωτικές προσωπικότητες εκείνης της εποχής. Αξίζει, τέλος, να προσθέσουμε ότι όλα τα παραπάνω συσχετίζονται με τα μεταγενέστερα και ως τις μέρες μας πραγματικά γεγονότα και πολιτικές μορφές. Ο Βασίλης Μπρακατσούλας όμως δεν μπορούσε να παραλείψει και τις εμπειρίες που βίωσε στη διάρκεια της έντονης ζωής του με τους αγώνες του στη διάρκεια της Εθνικής Αντίστασης, την επαγγελματική δικηγορική του ενασχόληση στην Καρδίτσα και στην Αθήνα και ο' όλη την Ελλάδα, προσφέροντας τις υπηρεσίες του σε δικωκόμενους πολίτες για τα φρονήματα και την πολιτική τους δράση, ενώ και ο ίδιος υπήρξε κρατούμενος επί πέντε (5) χρόνια στη Μακρόνησο και τη Γυάρο, με πολύχρονη θητεία και δράση του στη Βουλή (κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ και πρόεδρος επί χρόνια της επιτροπής κοινωνικών υποθέσεων της Βουλής αλλά και με συνεχή επίδοση στα προβλήματα της ιδιαίτερης

πατρίδας μας, με γόνιμη δράση ως Νομάρχης Μαγνησίας και Ιωνανίων, Περιφερειάρχης των νησιών Νοτίου Αιγαίου, Γενικός Γραμματέας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και ήδη ως πρόεδρος της Πανελληνίας Οργάνωσης των Αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης.

Στο πεδίο αυτό εντάσσονται, εκτός από τα αναρίθμητα δημοσιεύματα του στις εφημερίδες της Καρδίτσας και της Αθήνας και άλλων πόλεων, οι αγορεύσεις της Βουλής και σε διάφορα συνέδρια, οι παρεμβάσεις του σε συνηθισμένες και εκδηλώσεις, και οι ερωτήσεις και επερωτήσεις στη Βουλή και σε κομματικά φόρα. Εξέδωσε επίσης και τα παρακάτω βιβλία.

- «Γενικά λαϊκά θέματα», περιέχει σειρά άρθρων για τα προβλήματα της Καρδίτσας, που δημοσιεύθηκαν κατά καιρούς και στον τοπικό Καρδιτσιώτικο τύπο.

- Το λογοτεχνικής μορφής βιβλίο του με τον τίτλο «Δίχως Δικαιοσύνη» (εκδόσεις Λιβάνη) που τμήματα του δημοσίευσε και η εφημερίδα μας και το οποίο αναφέρεται σε βιώματα των πολιτικών του διώξεων αλλά και σε όψεις της ζωής του χωριού μας, κείμενα που συναρπάζουν και ενθουσιάζουν.

- Οι εμπειρίες της απασχόλησης του Βασίλη Μπρακατσούλα κατά τα παιδικά του χρόνια και στη δουλειά του στα χωράφια και η αγάπη του στους αγρότες της Ελλάδας εμπεριέχονται σε δύο βιβλία, που συνιστούν δίτομη ενότητα, και τα οποία αφιερώνονται στους αγρότες της Ελλάδας το ένα και της Καρδίτσας το άλλο. Το πρώτο με τον τίτλο «Το αγροτικό πρόβλημα και κίνημα στην Ελλάδα» (δεύτερη έκδοση από τον οίκο Αντώνη Σάκκουλα) και το δεύτερο για την «Ελληνική γεωργία τα τελευταία χρόνια».

Και τα δύο όμως, περισσότερο το δεύτερο, που έχουν ιστορικό αλλά και ταυτόχρονα τεχνοκρατικό και επιστημονικό χαρακτήρα, επαινούνται από τους κριτικούς και τους ειδικούς και αναζητούνται από δημόσιους οργανισμούς αλλά και από πολλούς ιδιώτες. Και μόνο τον πίνακα περιεχομένων τους αν δει κανένας πείθεται ότι πρόκειται για κείμενα με σφαιρική θεώρηση θεματολογίου και τολμηρή προσέγγιση απόψεων και θέσεων.

Οφείλουμε δε να σημειώσουμε και την προσφορά του Βασίλη Μπρακατσούλα στο χωριό μας. Βοήθησε και βοηθάει και σήμερα συγχωριανούς μας που έχουν ανάγκη και προσφέρουν στην στήριξη του. Όπως επίσης έχει συμβάλει σε μεγάλα θέματα του χωριού που αναφέρονται στην ανακατασκευή του περιφερειακού δρόμου, ενήργησε για τη χορήγηση πιστώσεων προς ανασυγκρότηση του χώρου του «Βακούφικου», της ανάπτυξης του κάτω σχολείου, για τη διάνοξη δρόμων και παρόμοιων στα «Κατσουργια», για τον ηλεκτροφωτισμό στα «Ντάμια», για την κατασκευή πεζοδρομίου στον Αηλιά και για πολλά άλλα ακόμα θέματα. Είναι ακόμη ο άνθρωπος που σκύβει στους πολίτες δίχως να συνυπολογίζει τα πολιτικά τους φρονήματα και αυτό το συνομολογούν

όλοι όσοι τον γνώρισαν στους χώρους που άσκησε εξουσία. Αλλά και στον σύλλογο μας προσφέρει τις συμβουλές και τη βοήθεια του, συμμετέχει στις εκδηλώσεις του και είναι τακτικός αρθρογράφος στην εφημερίδα μας.

Αναδιψώντας το αρχείο που έθεσε στη διάθεση μας διακρίναμε σωρεία εγγράφων με επαίνους από διάφορους φορείς, συλλόγους και απλούς πολίτες, για την παντός είδους βοήθεια που πρόσφερε. Άλλωστε ο τοπικός τύπος της Καρδίτσας έχει κατά καιρούς καταγράψει σημεία παρεμβάσεων, του συγχωριανού μας σε θέματα κατασκευής εργατικών κατοικιών, επιδοτήσεων σε ανέργους, μέριμνας για τους πλημμεροπαθείς και για όλα τα θέματα που αφορούν το νομό μας.

Επαινετικές είναι οι αναφορές υπευθύνων φορέων για το έργο του ως Νομάρχης, Περιφερειάρχης και Γενικού Γραμματέα, που δεν είναι δυνατό να τις καταχωρήσουμε.

Τέλος για το συγγραφικό του έργο αναφέρουμε:

Για το βιβλίο του «Σοφιστές η δική μας αλήθεια» έγραψαν:

- «Είναι μια αξιόλογη συμβολή στην Ελληνική γραμματεία».

(Γεώργιος Μαύρος, πρόεδρος ΕΔΗΚ, 18/05/1977).

- «Μια θαυμάσια επιτυχημένη παρουσίαση, ερμηνεία και ένταξη των σοφιστών στον ιστορικό - κοινωνικό περίγυρο. Σας συγχαίρω θερμά». (Χρήστος Αξελός, καθηγητής της φιλοσοφίας στο πανεπιστήμιο του Αμβούργου, 02/04/1988).

Για το βιβλίο «Δίχως Δικαιοσύνη»:

- «Μνήμες προσωπικών βιωμάτων από μια σκληρή εποχή καταγράφονται με γλώσσα λιτή και ρεαλιστική, μεταφέροντας την ατμόσφαιρα και τα χρώματα της εποχής στις πραγματικές τους αποχρώσεις».

(Εφημερίδα «Το Βήμα», 22/07/1998.)

Αντίστοιχα είναι τα δημοσιεύματα της «Ελευθεροτυπίας» (20/06/1998), Αυγής (24/06/1998), της Ελευθερίας Λάρισας (05/07/1998) και της Θεσσαλίας Βόλου (25/09/1998).

Για το τελευταίο του βιβλίο περί την Ελληνική Γεωργία καταχωρήθηκαν ως τώρα επαινετικές κριτικές από την εφημερίδα «Εθνος» και το περιοδικό της ΠΑΣΕΓΕΣ Αγροτικός Συνεταιρισμός, τεύχος Ιανουαρίου 2004.

Τέλος, για το συνολικό συγγραφικό του έργο καταχωρείται από έγκυρο νομικό και πολιτικό το παρακάτω δημοσίευμα:

- «Τα νομικά συγγράμματα είναι το αναγκαίο βοήθημα κάθε νομικού. Τα ιστορικά και πολιτικά βιβλία εξωτερικεύουν, μεταδίδουν και καλλιεργούν την προοδευτική και βαθιά δημοκρατική θεώρηση των πραγμάτων».

Η ανιδιοτελής πολιτική παρουσία του και του και το ήθος του σπανίζουν στη σύγχρονη εποχή».

(Ντίνος Ρόβλιας, πρόλογος και αφιέρωση από το βιβλίο του «Τα δημόσια έργα στην κρίση των δικαστηρίων» Αθήνα, Ιούνιος 2003).

Ζήσης Σκάρος (1917 - 1997)

του Αρχοντή Μαυράκη

Ως ο τελευταίος σημαντικός και αντιπροσωπευτικός Έλληνας πεζογράφος του Σοσιαλιστικού Ρεαλισμού που τον εφάρμοσε όχι μηχανικά αλλά επιθυμώντας και προσπαθώντας να τον προσαρμόσει πρώτα και κύρια, στη συγγραφική του ιδιοσυγκρασία αλλά και στα ελληνικά.

Ο Απόστολος Ζήσης, γνωστός με το φιλολογικό ψευδώνυμο Ζήσης Σκάρος (είχε όμως κατά καιρούς και άλλα ψευδώνυμα) γεννήθηκε το 1917 στο χωριό μας Κανάλια και πέθανε

το 1997 στην Αθήνα.

Ήταν ο μικρότερος από τα 6 συνολικά αδέρφια του της γνωστής οικογένειας.

Από μαθητής αναμείχθηκε στους αγώνες της Αριστεράς που του στοίχισε την αποβολή του από όλα τα γυμνάσια της χώρας. Αντιτάχθηκε επίσης στη δικτατορία του Μεταξά εξαιτίας δε τούτου συνελήφθη και εξορίστηκε.

Παρόλα τα παραπάνω μπόρεσε και σπούδασε στη νομική σχολή του πανεπιστημίου και από την οποία αποφοίτησε με το πτυχίο των οικο-

νομικών επιστημών, για να διορισθεί στη συνέχεια στο ελεγκτικό συνέδριο.

Στα χρόνια της κατοχής εντάσσεται στο ΕΑΜ, εξαιτίας δε τούτου συλλαμβάνεται και κλείνεται στο στρατόπεδο Χαϊδαρίου. Μετά την απελευθέρωση συνελήφθη από τους Άγγλους και κλείστηκε στο στρατόπεδο του Γουδιού.

Έγραψε πολλά έργα, από τα οποία τα πιο γνωστά είναι οι «Ρίζες του ποταμού», οι «Κλούβες», το «Φλογισμένο βουνό» κ.α. Πολλά από τα έργα του έχουν μεταφραστεί σε ξένες γλώσσες, ενώ τιμήθηκε με πολλές διακρίσεις από το Δήμο Καρδίτσας, από το ανώτατο Σοβιέτ της ΕΣΣΔ, κλπ.

Χρημάτισε επίσης πρόεδρος της εταιρίας Ελλήνων Λογοτεχνών και ανακηρύχθηκε επίτιμος πρόεδρος της Λαϊκής βιβλιοθήκης του Δήμου Καρδίτσας «Η Αθηνά».

«Εκκλησιασμός»

του Σ.Γ.Π.

Λα κόντιβι Πασχαλιά είμασαν κάθε βράδυ στην εκκλησία. Δε λείπαμε ούτε από χαιρετισμούς, ούτε από αγρυπνίες.

Ψέλναμε μαζί με τους μεγάλους, παρέες - παρέες με τα βιβλιαράκια στα χέρια, «η ζωή εν τάφω...», «Αι γενεαί αι πάσαι...» και αντιλαλούσε η εκκλησία. Το φώς των λαμπάδων που κρατούσαμε στα χέρια μας, τα κεριά στα μανάλια, στους πολυέλαιους και το τρεμόσβημα των καντηλιών, δημιουργούσαν μια ατμόσφαιρα που σ' έφερνε όσο ποτέ άλλοτε, τόσο κοντά στο Θεό. Πράγματι ένιωθες την εκκλησία αληθινό οίκο Θεού.

Μας άρεθε να περνάμε κιαπου κάτ απ' τον επιτάφιο που ήταν στολισμένος με ίτσια κ' ένα σουρό άλλα λουλούδια που τα μάζυονταν τα κουρτσούλια, αφού έφταναν ψάχνοντας ως πίσου στου Κούτσουρου κι στα Λιβαδάκια για να βρουν κουρκουσουλίες, λιόκρια κι ντριήμρα, για να καλουστουλίσουν τον επιτάφιο. Με τέτοια όμορφα και μυροβόλα λουλούδια στόλιζαν και τα καλάθια τους για να τραγουδήσουν στα σπίτια του Λαζάρου κι να μάζουν κανα αβγό. Τα κορίτσια δεν τραγουδούσαν ούτε την πρωτοχρονιά ούτε τα φώτα, ενώ εμείς τα πιδιά δεν τραγουδούσαμε τα Λαζάρ'. Το καλό για μας ήταν πως τα κορίτσια μάζυονταν αυγά, ενώ εμείς παράδεις.

Την Πασχαλιά μέσα στην εκκλησία, στο «δεύτε λάβετε φως» αμψοδούσαμε με τις λαμπάδες στα χέρια κ' η παπα Κώστας έκανε σιαπίσου μη κι τουν βγάλουμε τα μάτια. Τ' άψιουνι όμους ουπιτότις κι κάπους μας έβανι στη σειρά.

Εκκλησιασμό είχαμε απαραίτητως κάθε Κυριακή. Στο σπίτι, Σάββατο βράδυ είχαμεν άλλαμα. Ζεστό νερό στουν τέντζιρ(ι), σκαφίδα κι λούσιμου μέσα στου μαντζάτου πο'κανι ζέστα. Στου κανάλισμα μόνο χρειάζονταν προσοχή.

- «Μι ζμάτσις μα, μι ζμάτσις, αραιούστου λίγου!»

Η συγκέντρωση στην εκκλησία γίνονταν στο προαύλειο, μετά το χτύπο της δεύτερης καμπάνας. Και να θέλαμε να λειψούμε δε κουτούσαμεν γιατί παίρναν απουσίες. Απ' την αρχή της χρονιάς ο δάσκαλος μας έβαλε σε μία σειρά, δυάδες, κατά ύψος και έτσι ο καθένας μας ήξερε ποιόν έχει μπροστά, πίσω και δίπλα. Άμα την κοπάνανις δε γλίτωνες εύκολα, γιατί όλο και κάποιος θα σε μαρτυρούσε. Ιγώ ήμην ντιπ κα του τέλους κ' είχα μπροστά τουν Πανάκου του Καρανάσιου απ' μ'άμπιρνούσι μ'σο δάχλου κι αυτό γιατί όταν μιτρήκαμαν, η μάγκας, πάτσι σσι μίτις, Πίσου κουνός ήταν η Λάμπρης του Κασνά. Στην εκκλησία μπαιναμε στη σειρά και στεκώμασαν όρθιοι κατά μήκος του βορινού τμήματος, δίπλα στα στασιδια, πίσω απ' το ψαλτήρι του Κώτσιου του Λιάκου. Απ' τη θέση αυτή βλέπαμε πολλές φορές το Νώντα, στ' απουκείθι ψαλτήρ(ι), να κάνει νοήματα στον Κώτσιο ή να τον αγριοτηράει άματις έκανε κάνα ψαλμό λάθος ή έχανε τη σειρά. Καρ - καρ λυνώμασαν ουπιτότις εμείς στου γέλιου.

Αμψοδούσι αμέσως απ' του στασιδι τ', η δάσκαλος η Γιαννακός κι μας αρχινούσι σσι παταριές, παίρνοντας σειρά από πίσω απ' το γυναικωνίτη ως μπροστά στο ιερό. Πατ - πατ - πατ! Εσκυβίμαμν εμείς τα κιφάλια, να μη βρει αμψούκα, αλλά την έτρουγάμαμν στου σβέρκου, προσπαθώντας να πνίξουμε στα μουγκά

το γέλιο μας.

Απ' το Σάββατο στο σχολείο κανόνζι η δάσκαλος, ποιος θα πει το «Πάτερ ημών» και ποιος το «Πιστεύω». Έτσι καρτιρούσαμεν πως κι πως την ώρα για την απαγγελία γιατί τις περισσότερες φορές, ιδίους στο «Πιστεύω», μιπιδεύονταν όποιος το'λιγι κι ούλου μι του σγάντιου του Νώντα του τέλιβι, ενώ εμείς χασκουγιλούσαμεν, για να δείξουμε τάχα ότι του ξέρουμε καλύτερα. Καρτιρούσαμεν και την ώρα που θα έλεγε η παπα Κώστας «Τα σα εκ των σων» γιατί εκεί εβανάμαν συνιργιά, ποιος θα σκουθεί πρώτος απόυ καταή.

Δεν ήταν μόνο ο Κυριακάτικος εκκλησιασμός που μας έδενε με την εκκλησία, γιατί δε χάναμε ποτέ γάμους, βαφτίσια, κηδείες, μνημόσυνα και γιορτές. Στα βαπτίσια πάεινάμαμν για την αλμουσουρά, στο γάμο για να προυκάνουμε ν' αρπάξουμε απόυ καταή κάνα κουφέτου π'άπιτούσι η σύντικους απ' το δεσποτικό. Το πατάμε να σε πατώ που γίνονταν στα βαπτίσια με την αλμουσουρά, γένουνταν και στο «Ισαία χόρευε» με τα κουφέτα, αφού τα αναζητούσαμε στο πάτωμα σα νάμασαν χρόνια νηστικοί. Στα μνημόσυνα γίνονταν ανάραχτα τα κόλυβα απ' του σχτέλ(ι) με τη ζάχαρη κι του σιάρ(ι). Το «Θεσχουρέστου» το λέγαμε και το ματαλέγαμε απλώνοντας τις χούφτες.

- «Απού μία φουρά, για σχώριον» μας έλεγαν οι θικιάδεις.

Μέχρι και τη λιβάντα που μας έριχναν στην αυλόθυρα οι επίτροποι ευχαριστιώμασαν κόλο και περισσότερο ζητούσαμε.

- «Ρίξιμι λίγου ακόμα θείου»

- «Ε σιγά, δεν είνι για λούσιμου»

- «Νια τρίμα στάξι θείου... στάξι νια τρίμα μαναχά» του χαβά μας εμείς.

- «Αμ τώρα μας τέλιβι. Όταν πλαν αγουράζου, που

χαζιβάταν ως τώρα.» μας φώναζι η θείους η Χρυσόστομος του Γκίκα, ενώ μας έκανι τιλικά του χαπήρ(ι) κι μας έριχνι στα μαλλιά λίγου ακόμα.

- «Αι φουτες τώρα»

Πως κι πως μέσα στην εκκλησία περιμέναμε να περάσει η Κώτσιους του Λιάκου με τα αντίδουρα. Μαναχά ικείνους η Μιχάλης τα σουρθούσι ωσ'πνα βρει κάποιου μι σφάιστρου, ενώ εμείς αστριχάμαμν όποιου νά'νι, αρκεί να'χαμν την ευκαιρία να χουφτώσουμε δυο - τρία μαζί, προυτού μας χαμπαρίσ(ει) η Κώτσιους που αγρίβι.

- «Άσι κατ τ'αντίδουρου, απόυ ένα είπα, άσι κατ τ'άλλου, δε φτάνουν.» Ολόκληρη την ανφουρά άμα μας άφηνε θα την ετρουγάμαμν, που να χουρτάσουμι μ' ένα αντίδουρου; **(Συνεχίζεται)**

Να απομακρυνθεί η κεραία κινητής τηλεφωνίας της TELESTET απο τα «Ταμπούρια» στα Κανάλια

του Χρήστου Μαυρομμάτη

Όταν το 1994, με τις λίγες γνώσεις που διαθέταμε, αλλά και αργότερα δια του τύπου, στην εφημερίδα «Νέος Αγών» (9/8/1998) και στα «Κανάλια» (τ.65 Δεκέμβριος 1998), ζητήσαμε την απομάκρυνση της κεραίας κινητής τηλεφωνίας της TELESTET απο τα «Ταμπούρια» των Καναλιών γιατί η απόσταση απο τα πρώτα πλησιέστερα σπίτια, είναι κάτω απο 100 μέτρα, πολλοί θεώρησαν την προτροπή μας αυτή, ως αστειό και δεν δώσανε την δέουσα σημασία.

Εν τούτοις, όμως, επειδή παρακολουθήσαμε το θέμα σε ομιλίες ειδικών, διαπιστώσαμε ότι οι κεραίες κινητής τηλεφωνίας, οι μετασχηματιστές, τα σύρματα υψηλής τάσεως της ΔΕΗ, αλλά και όλες οι άλλες ηλεκτρικές συσκευές και τα κινητά τηλέφωνα, βομβαρδίζουν συνεχώς με ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία τη ζωή και τον ανθρώπινο οργανισμό και προκαλούν τρομερές παλμικές κινήσεις στον εγκέφαλο

του ανθρώπου και τον θάνατο, ανάλογα με την κρásaη του καθενός μας, γι' αυτό αυξήθηκαν τα τελευταία χρόνια τα εγκεφαλικά επεισόδια και στο χωριό μας.

Τα προβλήματα οδήγησαν σε μηνύσεις και οι εταιρείες στα δικαστήρια στην Ελλάδα βγήκαν «λάδι» ενώ σε άλλες χώρες καταδικάστηκαν με βαρεία πρόστιμα.

Μάλιστα είχαν κατορθώσει με δικαστικές αποφάσεις να φιμώσουν, όσους γράφουν δημόσια, για ζημιές και θανάτους απο τις κεραιες της κινητής τηλεφωνίας, λόγω δεδικασμένου και σχεδόν όλοι εισώπησαν, μπροστά στον κίνδυνο, να υποστούν τις κυρώσεις απο τις αβέβαιες δικαστικές διαμάχες με τους κολοσσούς των εταιρειών.

Λίγοι οργανωμένοι πολίτες, όπως έγινε ιδίως στο Βόλο, κατόρθωσαν να απομακρύνουν, εν μια νυκτί, την κεραία της COSMOTE απο το κτίριο του ΟΤΕ, που απείχε 70 μέτρα απο

γυμνασιακό συγκρότημα, ύστερα απο την πίεση της αποχής των μαθητών απο τα μαθήματα τους και με πρωτοστάτη το Δήμαρχο Βόλου, ξηλώσανε με συνεργείο του Δήμου την κεραία και επακολούθησαν μηνύσεις.

Στην Εργάνη, χωριό της Λάρισας, άγνωστοι, πιθανώς πολίτες, έκαψαν 2-3 φορές την κεραία και εξανάγκασαν την εταιρεία να την απομακρύνει. Και άλλες κεραίες απομακρύνθηκαν υπο την πίεση των πολιτών.

Σήμερα όμως κ. Δήμαρχε της Ιθώμης, που κατορθώθη να μπει κάποια τάξη, στην άναρχη τοποθέτηση τέτοιων κεραιών και να τακτοποιηθεί το θέμα με νόμο του κράτους, η κεραία στα Κανάλια πρέπει να απομακρυνθεί.

Η κεραία αυτή τοποθετήθηκε ταχύτατα, μέσα σε μια εβδομάδα με απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου Καναλιών, την υπ' αριθμ. 11/24-3-94 και εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. Β 6297/5-4-94 απόφαση της Νομαρχίας Καρδίτσας για τη

θέση «Κορυφή» αντί της τουρκικής λέξεως «Στρατώνα». Ενοικιάσθηκε δηλαδή έκταση 160 τ.μ. σε υψόμετρο 462 μέτρα και διάρκεια μίσθωσης εννέα ετών, 1/5/94 - 30/4/2003 με δικαίωμα παράτασης απο την εταιρεία με απλή δήλωση, άλλα εννέα έτη αντί του ευτελούς μισθώματος των 600.000 δρχ. το χρόνο. Πρέπει να απομακρυνθεί το συντομότερο δυνατόν, γιατί σύμφωνα με τις σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον και τον άνθρωπο είναι σε απόσταση κάτω απο 100 μέτρα απο τα πρώτα σπίτια του χωριού.

Ενώ ο νόμος επιτρέπει πάνω απο 300 μέτρα εγκατάσταση τέτοιων κεραιών, γνωρίζοντας ότι έχουμε εγκεφαλικά και θανάτους τελευταία στο χωριό μας, πριν αρχίσουν μηνύσεις. Πρέπει επίσης να απομακρυνθεί και ο μετασχηματιστής της ΔΕΗ, που είναι δίπλα στην πλατεία.

Η πρωτοβουλία αποκλειστικά πρέπει να γίνει απο το Δήμο Ιθώμης που ελπίζουμε να έχει την ευαισθησία για να ενδιαφερθεί το συντομότερο, για να μην πεθάνουν άλλες ζωές. Μαζί επίσης δημοσιεύουμε την προτροπή μας πρίν 6 χρόνια, γιατί είναι πάντα επίκαιρη για τους αναγνώστες μαζί με παραστατικά άλλων δημοσιευμάτων για να κατατοπιστούν οι πολίτες για τις επιπτώσεις γενικώς της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας στον άνθρωπο, προς γνώση και συμμόρφωση. ●

Κανάλια Καρδίτσας Χρονολογία Γεννήσεως;

Λ την έκδοση της πρόθεσης 401 του Μεγ. Μετεώρου αναγράφεται στο φ. 83β η ένδειξη +χωρίω κανάλια με τα εξής ονόματα αφιερωτών: νικολάου ιερέος. μανουήλ ιερέος. Βασιλείς. μιχαήλ. Γεωργίου.

(Θεσσαλικό Ημερολόγιο Τεύχος 44)

Οι γραφές της συγκεκριμένης πρόθεσης είναι της περιόδου 1520 - 1540.

Το γεγονός αυτό, αν η αναφορά αφορά το χωριό μας και δεν πρόκειται για άλλο συνώνυμο οικισμό, προσδιορίζει την ύπαρξη των Καναλιών πολύ πρίν το 1600, όπως μέχρι τώρα εικάζεται.

**ΟΙ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙ
ΟΙΚΙΣΜΟΙ
ΚΑΙ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ
ΑΦΙΕΡΩΤΩΝ ΤΟΥΣ
ΣΤΗΝ ΠΡΟΘΕΣΗ 401
ΤΟΥ ΜΕΓ. ΜΕΤΕΩΡΟΥ
(1520 - 1540)**

φ. 83β

+χωρίω κανάλια:

νικολάου ιερέος. μανουήλ ιερέος. Βασιλείς. μιχαήλ. Γεωργίου.

χωρίω κριτζίνιστα

σύμου ιερέος. Μαυροηδής πεπάνη. Δίμος.

«Σα σ' αρέσει Μωάσμα Λάμπρο»

του Θρασ. Κρίκου

Ο πατέρας μόλις ξεφόρτωσε τα γομάρια τάριξε κάνα δυό χούφτες χλωρονομή στο κατώ και ύστερα κάθισε στην πέτρινη σκάλα στο παλιό μας σπίτι πάνω απ' την κλάτσια λίγο πιά πάνω απ' το Βακούφο, έπιασε τη μέση του μπαϊλισμένος απ' την κούραση στο βοτάνισμα πέρα στον Αηλιά τό Φραγκιώτικο σκυφτός από το πρωί ολήμερίς, γιατί τα ξαμξιάκια, τα λαψάνια οι ίρες δεν είχαν τελωμό. Για να βγει μια σποριά σ' έβγαίνε η ψυχή, τέσσερις με πέντε ώρες.

Με φώναξε να με συμβουλέψει. Να σ'κωθείς πρωί να μη σε πάρ' η ζέστα κ' όταν γυρίσεις να 'ρθεις σιακάτ' να βουθήσεις κανιά τρίμμα. Η μητέρα άρχισε τις δουλειές. Ζύμωμα, μαγείρεμα, ετοιμάσμα τη στρωματσάδα για να παίξασουμε, να τσιουμπήσει τα χλωρά κουκιά κι άλλα χουσιμέτια.

Σκούπισε μ' ένα σκουπάκι και τίναξε με την παλάμη την κάσα για να ζυμώσει. Τ' αλεύρι έφτανε για μια μπουγάτσια και λίγο. Το έβαλε στο ταψί, άναψε τη φωτιά με τσάνκα και κάμποσες βουινές κ' έβαλε στη σπρούχνη τις στρογγυλές πέτρες κ' αφού απίθωσε το ταψί το σκέπασε με τη γάστρα και στη συνέχεια έβαλε σε άλλη φωτιά τα κουκιά για να βράσουν να τα πάρουν αύριο στο χωράφι. Για το βραδινό φαγητό έφτιασε το υπόλοιπο αλεύρι ριτσιτά, αφού έβγαλε τα κουκιά. Ώσπου να γίνουν όλα αυτά η ώρα πέρασε. Πήγε στον οντά να ταΐσει τα παιδιά. Τα έξι αδερφάκια μου τα πήρε ο ύπνος νηστικά και ξεπλωμένα σαν ψαράκια σκόρπια στο πάτωμα.

Εγώ ανάλαβα να σ'μμαζέψω τα παιδιά αφού έστρωσα τις κουρελούδες για σελτέδες και απο πάνω τα χράμια. Μετά έβαλα κάνα δυό χλιαργές ριτσιτά. Τι να φάω, τέτοια ανοσιτία; Τις έρριξα κυριολεκτικά στην πλάτη, όπως λέν στο χωριό και αφού σ'μμαζέψω τα αδερφάκια μου και τα σκέπασα στη στρωματσάδα, έγειρα και γω στην άκρη και γλάρωσα στον ύπνο του δικαίου.

Ο ήλιος τρύπωνε απ' το παραθύρι και με χτύπησε στα μάτια. Σηκώθηκα βιαστικός για να προλάβω το πρωί. Ποιό πρωί; Ο ήλιος ανέβηκε πλειότερο από δυό αξιάλες. Ο πατέρας και η μητέρα έφυγαν νυχτούλα. Ντύθηκα έρριξα λίγο νερό στα τζιούφλια και σαμάρωσα τη μούρκα. Πρώτα «βάρεσα» τα γίδια πίσω στα πλατανάκια, αλλά ο τζιομπάνος έφυγε. Συντάρχισα λίγο και τον πρόλαβα πέρα στο «Βαρκό» που ανέβαινε με τη γιδοβίτσα απάνω στα «Μαντριά». Εκεί έσμιξαν και τα δικά μου και γύρισα αγκομαχώντας στο σπίτι με τη γλώσσα όξω.

Τανίστηκα να φορτώσω το στάρι με τη βοήθεια της φορτωτήρας, τριάντα οκάδες από δώ και τριάντα από κεί και ξεκίνησα κάποια ώρα στον ανήφορο. Η μούρκα ήταν τόσο δυσκίνητη, ώσπου να σ'κώσ(ει) το ένα πόδι βρωμούσε τ' άλλο. Τη γκέσα την πήραν οι γονείς μου σιακάτ'. Αυτή ήταν σπερδίλη είχε στο κοτσάκι κρεμασμένο μ' ένα σκoiνί ένα τσαγκρασούφλι και μόλις τ' άγγιζες λίγο στα καπούλια της κόσιαβε αραβάν(ι). Κρέας δεν είχε απάνω της σαν τη μούρκα κι όταν τσιαχάλιζε καμιά φορά στην αυλή απ' το ντάμι που δεν είχε χλόη, μασούσε ανόρεχτα καμιά πεταμένη φημερίδα για να ξεγελάσει την πείνα της.

Ανηφόριζα με τη μούρκα αγάλια - αγάλια. Ώσπου να βγώ απάνω στα «Ταμπούρια» ο ήλιος ανέβηκε κ' άλλο. Πήρα μετά τον κατήφορο στη «Γουμαρόστρατα». Η φύση με μάγεψε, ένιωσα μια απαγάδα και μια ευφορία, ακουλουθούσα τη μούρκα χωρίς να προσέχω. Μιά δροσιά και μοσκοβολία απ' τη χλωρίδα γύρω

μου με συνεπήραν και η σκέψη μου έτρεχε σε περασμένες σκηνές απ' τη ζωή μου. Στη φαντασία μου έβλεπα τη θεία Λένη να κατεβαίνει απ' το μουλάρι όταν πιάστηκε η φούστα της από το σαμάρι με αποτέλεσμα να αποκαλύπτονται δυό καλλίγραμμα γάμπες και τα μπούτια της πάνω απ' τα γόνατα που με δημιούργουσαν ανατριχίλα. Θυμώμουν τη σκηνή με τη Θεία Τούλα που ζύμωνε και σε κάθε της κίνηση έτρεμαν τα λαχταριστά στήθια της. Έβλεπα νοερά τις κοπέλλες στον «Κιάφα» και ηδονίζομαι απ' τ' αναπαυμένα μέλη τους κι ύστερα κατάλαβα μιά στριμούρα στίς κουμπότρυπες του παντελονιού μου. Δέ χάνω καιρό, σέρνομαι μέσα στις πουρδαλιές, ξεζώνω το παντελόνι, κρεμάω τη λουρίδα στο σβέρο, κάθομαι τα κούρκουμα για να μην τύχει κάνα αδιάκριτο μάτι γύρω μου και... κατόπιν... «ατομικής ενεργείας» αφίνομαι σ' έναν στιγμιαίο ήλιγγο των νεανικών ορμών...

Σε λίγο σηκώνομαι με κάποια προσπάθεια συμμαζεύωμαι πιάνω τη φορτωτήρα και με βλέμμα θολό πιάνω το μονοπάτι για να φτάσω τη μούρκα που είχε ξεμακρύνει. Προχωρώ. Προχωρώ κοιτάζοντας εδώ και κεί και το ξωντόβολο εξαφανίστηκε. Μαύρα σύννεφα με πλάκωσαν, κοιτούσα δεξιά, αριστερά πουθενά! Γυρνάω το βλέμμα προς τα πίσω και βλέπω το Στέφο Πάσχο να έρχεται με δύο φορτώματα άλεσμα ένα στάρι και ένα καλαμπόκι. Η απελπισία και τα νεύρα μου είχαν κορυφωθεί. Μόλις με ζύγωσε μου λέει μέσα από την τσιγάρατου.

- Που πάς γιέμ' χωρίς άλεσμα;

- Δε μας απαραίτας και συ μπάρμπα. Άι δέσ' τη βουδέτα απ' το καλατσούκι σ' απ' σβαρνιότι... Ο άνθρωπος δεν απάντησε, θα σκέφτηκε μόνο. Άι το χαϊβάνι ποιός ξέρ(ει) τι του βασανίζει(ει) αυτήν την ώρα. Για να με βρίσ(ει) έπρεπε να βγάλ(ει) την τσιγάρα απ' το στόμα τ' αλλά δε γίνονταν, το κάπνισμα ήταν η φοβερή αδυναμία του, όποτε τον συναντούσες την είχε κολλημένη(η) στα χείλια του.

Σταμάτησα παλούκι(ι) όρθιος και δεν ήξερα τι να κάνω, κοιτούσα γύρω απελπισμένος. Ξεφύσησα ένα φαρμακωμένο χνότο προς βορράν, πέρα μακριά τα Μετέωρα αγνά και βουβά στέκοιαν στητά όρθια στον τόπο τους, όπως από τότε που αποκαλύφθηκαν από τη θάλασσα.

Σήκωσα το κεφάλι κι έβλεπα τα πουλάκια που σαίπιξαν τον αέρα. Θέ μου δέ μ' έκανες πουλάκι να ζώ ανέμελα χωρίς ετούτα τα βάσανα... Απελπισμένος δεν ήξερα τι να κάνω. Ας ζητήσω να γίνει κανά θάμμα. Σήκωσα τα μάτια προς τον ουρανό.

«Ϊψησαι κήρια παρελθαίτο απέ μού το ποτίρηον τούτω»

Όμως ο ύψηστος δεν ασχολείται με τους ανόητους. Στήθηκα καταμεσής στο δρόμο κ' έκλαιγα τη μοίρα μου. Μετά έβαλα κάτω τη λογική και είπα στον εαυτό μου. Έλα δώ βρέ ζ'λάπ(ι); τι έλεγαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι; «Σίν Αθύνά και χήρα κείνη» Ναί και το βρήκα.

Προχωράω με πλεισσότερη προσοχή ερευνώ εδώ και κεί, μάταιος ο κόπος μου. Σταματάω πάλι σα βούρλο πρόβατο μπάκι κατεβάσ(ει) η γκλάβα μου καμιά σοφία, δεν ξέρω τι να κάνω. Βγάζω από το μέσα τσεπάκι του ντριλινου «σάκου μου», το στρογγυλό καθρεφτάκι και την αλουμινένια τσατσάρα μου που σε ξεμάλιαζε όταν χενίζοσαν - που τα πήρα απ' τον Πύργο τ' αϊποστόλ' και είδα μέσα την ξεθεομένη μπουσουνάρα μου. Μια μάπα αηδία. Κάτω απ' τη μύτη ένα τρίχινο χνούδι αγωνίζονταν να δείξει τα χαρακτηριστικά της ευφηβίας μου και στο λαϊμό μου τα ίχνη από «σπανάκι» απ' την πλημμελή απλυσία μου. Τα ξανάβαλα στο σε-

πάκι. Άπλωσα το βλέμα μου μακριά. Ο Στέφος βρίσκονταν πέρα στο κον'σμα και κρύφτηκε στο κατηφορικό μονοπάτι δίπλα στου Μιχάλη Ραχωβίτσα το σπίτι. Άνοιξα την παλάμη και με μια κίνηση μούτζωσα τη μάπα μου.

- Να ηλίθιε που κακομίλησες τον ανθρωπάκο τον άκακο, με μιά αρμαθιά κορίτσια που έβγαλε η πλάτη του αιμάτινες φιλουριές στη «χειρολάβα». Μ' αυτή την αυτοκριτική ηρέμηση κάπως κι ύστερα τάβαλα με τον εαυτό μου.

- Έλα δώ βρέ μουρλιάγκα, ο δημιουργός σου-δωσε νιά τρίμμα νιονιό. Προχώρησα λίγο ερευνώντας και και παρατήρησα ένα μονοπάτι αριστερά μου που είχε αντίθετη κατηφορική φορά και διεύθυνση.

Κάποια υπερκόσμια δύναμη μ' έσπρωξε προς πρόσ τα κεί - πάντως όχι η Αθηνά. Αυτό κατέληγε στην κοίτη ενός ρέματος. Φτάνω μέχρι εκεί και τι να δώ. Η μούρκα ήταν ξεπλωμένη φαροδιά πλατιά χάμω φορτωμένη. Η ανακούφιση που ένιωσα δεν έσβησε την οργή μου. Σφίγγω τη φορτωτήρα στο χέρι και ξεθυμαίνω την οργή μου στα αφτιά και το κεφάλι της με μανία. Τι έφταιγε το καυμένο, άλογο ζώο ήταν. Εκείνο το ζώο που ήθελε κλάρισμα σ' αφτιά ήταν ο «νεαυτός μου». Στάθηκα λίγο κι αφού έβγαλα τ' απαθημένα μου, το ξεφόρτωσα, το σήκωσα και με τη βοήθεια της φορτωτήρας τανίστηκα και το ξαναφόρτωσα και ξεκίνησα ευχαριστημένος κι ανάλαφρος για τον προορισμό μου.

Όλη η ταλαιπωρία αυτή μ' έφαγε παραπάνω από δυό ώρες και κάτι, μαζί με την παρεκτροπή μου. Πέρασα απ' το «Κούτσουρο», ήπχα κανα δυό καταπιές νερό, έρριξα και λίγο στα κλαμένα μάτια μου κα ώσπου να φτάσω εκεί σκεφτόμαι το άδικο κλαψούρισμα που έκανα πρίν βρώ τη μούρκα. Έ που στο διάσαλο πάει Χριστέ μου, άν'ξε η γής και την κατάπτε...

Έραξα μετά πέρα προς το κον'σμα πήρα τον κατήφορο στη στροφή νότια του μονοπατιού και όταν ζύγωνα κάτω στο ρέμα λίγο πιο δώ απ' τα μύλια, νάτος μπροστά μου ο Στέφος, γύριζε για το χωριό. Κρατούσε στο χέρι τον τρουβά έβγαλε ένα κομμάτι ψωμί και έτρωγε ακολουθώντας τα ζώα. Αυτή τη φορά δεν είχε τσιγάρο στο στόμα του, γιατί δυό φορές μόνο τούλ ειπε, όταν έτρωγε και όταν κοιμόνταν κι αντί να με κρατήσει κακία και να με αγριοκοιτάξει μου είπε με ένα μειδίαμα και με τα στρογγυλούτσικα χαρωπά και σπινθηροβόλα ματάκια του.

- Θέλ'ς ψουμί;

- Όχι μπάρμπα, φχαριστώ.

Ποτέ δεν κρατούσε κακία ο καλοκάγαθος ανθρωπάκος. Απ' αυτό κατάλαβα πώς με συνχώρεσε που του μίλησα άσχημα μπροστήτερα και ένιωσα μια γαλήνη στην καρδιά. Μετά απ' αυτή τη διασταύρωση χώθηκα μέσ το ρέμα που είχε λίγα στραγγιδια, πέρασα απέναντι στα μύλια. Στου Γκάλιου και του Φανάρα ήταν πήχτρα τα αλέσματα και μπροστά τους τα ζώα αμέτρητα σα ν'άταν ζωοπάζαρο. Τράβηξα στον παρακάτω μύλο και κεί τα ίδια και για να μη γυρίσω πίσω ξεφόρτωσα εκεί, έδεσα τη μούρκα σ' ένα κλαρί μακροσκοινισμένη, την ξεσαμάρωσα κι έκατσα στο σαμάρι να ξεκουραστώ εκεί όξω στο τσιαιρί(ι). Η αναμονή ήταν μαρτύριο, μπαίνοβγαίνα συνέχεια στο μύλο να παρακολουθώ πότε θ'άρθει η σειρά μου για άλεσμα. Ο μιλωνάς σε κάθε άλεσμα έβανε τη χερουκλα του στο αλεύρι που έπεφτε στην κουπάνα να δει τάχα αν είναι φιλό το αλεύρι και σ' αυτή την ενέργεια η άκρη του μανικιού του έπαιρνε άπειρο αλεύρι που το τίνιζε μετά σ' ένα γκάκι ανοιχτό. Αυτό το κάναν όλοι οι μιλωνάδες. Είχαν διάφορο και απ' αυτό. Η αμειβή τους ήταν το ξαί σε όσους δεν είχαν δεκάρε να πληρώσουν τα αλεστικά. Παρακολουθούσα τους μπαράδες στις συντροφίες που κουβέντιαζαν, για να περνάει η ώρα. Σε μια στιγμή πήρε τ' αφτί μου το παράπονο του Σπύρου Γκουνταλά που έλεγε χαμηλόφωνα πως το καπράνι του μιλωνά που έπαιρνε το ξαί είναι μεγάλο ίσια με ριντέ!...

Όσοι τελείωναν από ένας - ένας φόρτωναν και

έφευγαν κι μύλος σιγά - σιγά αραίωνε. Έκατσα σ' ένα σακί και χάζευα με τις αιωρούμενες σκόνες που χόρευαν απ' τις φωτεινές δέσμες του ήλιου που τρύπωναν απ' τα κεραμίδια που άφιναν από καμιά τρουπούλα για να περάσ(ει) η ώρα και να καλμάρουν τα νεύρα μου απ' τη βασανιστική αναμονή. Τα αλέσματα ήταν μπόλικα ακόμα και τελειωμό δεν είχαν. Ο ήλιος άρχισε να ισκιώνει τα μύλα γιατί η Γόλιτσα είναι μέσα σε γούπατο και δεν τη βλέπ(ει) για πολλές ώρες. Πέρασαν κανά δυό ώρες ακόμα που κάθομαι «στ' αγκάθια» κι έφερνα τρούρα μέσα όξω, ώσπου τελείωσαν όλοι και έβαλε το δικό μου άλεσμα' επιτέλους πήρα μιά ανάσα ανακούφισης. Εκεί που στεκόμαι έρχεται ο μιλωνάς κρατώντας τη β'τσέλα κι ένα κανατάκι από κονσέρβα και μου λέει.

- Σύρε παλικάρι μου μ' εκείια παρακάτ' στούν άμπλα να τη γιομώεις γιατί κόλλ'σι (στόμαξ' μ'. Άθελα μου πρόδοσα τη συμβουλή του πατέρα μ'.

- Τι λέεεσ αρά ιμένα η πατέραζ μ' μείπι να μη σπαράξου ντίπ άπου δώ...

Οι πατεράδες κάτι θα ήξεραν απ' τα ύποπτα φερσίματα των μιλωνάδων.

Αυτός κατσούφιασε και ξανακρέμασε τη β'τσέλα στο πιρόνι στον τοίχο. Βγαίνει μετά αμέσως έξω και κόβει το νερό και σταμάτησε το μύλο και με τη δικαιολογία ότι γίνεται χοντρό το αλεύρι(ι) βγάξει τη μυλόπετρα να τη ματσακονίσει και άρχισε τη δουλειά του.

- Θεέ μου τ' είναι τούτο πάλι, αναψοκοκκίνησα κι άρχισα να κλαίω σιωπηλά κι έτρεμα σύγκορμος απ' τα νεύρα μου, που παράλυσαν.

Την άρνηση μου την πλήρωσα με κάμια ώρα καθυστέρηση με τους θεατρνισμούς του μιλωνά που έκανε πως ματσακόνιζε τη μυλόπετρα' τελικά την ταιριάζει πάλι και σε μισή ώρα περίπου μάζεψε τ' αλεύρι απ' την κουπάνα, τη σκούπισε και με το σκουπάκι και πήρα μιά βαθιά ανάσα που τελείωσε το μαρτύριο μου. Έδεσα μετά τα σακιά πήγα όξω, σαμάρωσα τη μούρκα, φόρτωσα και όταν ξεκίνησα ο μιλωνάς με χαιρέτησε εγκάρδια, περισσότερο απ' τη χαρά του για το κατόθωμα που έκανε.

Ξεκίνησα για το χωριό, στο δρόμο με «χτύπησε» ένα δροσερό αεράκι κι ώσπου να φτάσω στο χωριό άρχισα να συνέρχομαι απ' το ρεζιλίκι και απ' την αβάσταχτη ταλαιπωρία της σ'μαδιακής αυτής μέρας, που δε θα την ξεχάσω ποτέ. Έφτασα κανια ώρα πρίν απ' τα «γελάδια», ξεφόρτωσα κι άφισα τα σακιά στη σκάλα γιατί δε μπορούσα να τ'ανεβάσω ψ'λά. Δεν πέρασε πολλή ώρα και προτού προλάβω να γιομίσω τη σταμινοπούλα απ' την πλατεία για να καλοπάρω τους γονείς για να καλμάρω την οργή τους, έφτασαν από σιακάτ'. Όλη την ώρα ώσπου να ρθούν προετοιμάζα την απολογία μου για να δικαιολογήσω την μη τήρηση της εντολής που είχα να πάω σιακάτ' να βοηθήσω λίγο στο βοτάνισμα.

Ο πατέρας ετοιμάζε τα πράματα στο κατώ και στις δικαιολογίες μου φάνηκε επεικής, γιατί του αράδιασα ένα σωρό ψέματα, πως τάχα ήταν πολλά αλέσματα κι είμαι τελευταίος και τέτοια.

Η μάνα ξεζαλίκωσε τη μικρή μου αδερφή λύνοντας τη φασκία και κάθισε στη σκάλα κατάκοπη και με έκανε εξονυχιστική ανάκριση. Φαντάστηκε ότι ήρθα νωρίς και βαρέθηκα να πάω σιακάτ' και τό'ριξα στα παιγνίδια, προσευχήθηκε μετά.

- Παναγία μ' πότε θα γνωστέψ(ει) αυτό το παιδί. Η τιμωρία μου ήταν να σηκωθεί να μου κολλήσ(ει) μερικές φαρμακερές τσιμπιές στα οπίσθια, που δέχτηκα αδιαμαρτύρητα. Το βράδυ κοιμήθηκα νηστικός απ' τη στενοχώρια μου.

Το πάθημα, πέρασαν χρόνια πολλά και ποτέ δεν το ξεχάσα.

Όταν το θυμώμουν το κολλούσα σ' ένα ρητό που έλεγε συχνά στην τετάρτη τάξη ο δάσκαλος μου ο «Σωτηρίους», για την πανωλεθρία που έπαθε ο Λάμπρος Κατσώνης στην Άνδρο. Σά σ' αρέσει μπάμπρα Λάμπρο, ξαναπέρν' από την Άνδρο...!

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΒΟΛΟΥ

ΕΠΙΤΥΧΙΑ

- Ο Πυργιώτης Βασίλειος του Κων/νου, πέρασε στην Σχολή Θετικών Επιστημών του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, στο Μαθηματικό τμήμα.
- Ο Πυργιώτης Θεμιστοκλής του Θωμά πήρε πτυχίο από το Πανεπιστήμιο Λούτον Μ. Βρετανίας με ειδικότητα Bsc Software Engineering (Μηχανική Λογισμικού) και μεταπτυχιακό Master από το Πανρπιστήμιο Γκλαμόργκαν Μ. Βρετανίας με ειδικότητα MSc Information Security & Computer Crime (Ασφάλεια Δεδομένων & Εγκλήματα στους Ηλεκτρονικούς Υπολογιστές).

ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΓΙΑ ΝΕΟ Δ/ΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

- Έγινε στις 25.1.2004 στο κέντρο NOB της πόλης μας η εκδήλωση της κοπής της βασιλόπιτας και οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του νέου Δ/κού Συμβουλίου του Συλλόγου μας.

Παρέστησαν τα περισσότερα από τα μέλη του Συλλόγου και μέσα σε μια χαρούμενη γιορταστική ατμόσφαιρα έγινε πρώτα η κοπή της βασιλόπιτας από τον κ. Ζήση Ζήση, αδερφό του αείμνηστου Ζήση Σκάρου, "τιμής ένεκεν", ως ο μεγαλύτερος σε ηλικία και σεβαστό μέλος του Συλλόγου μας. Ο κ. Ζήσης ευχαρίστησε το Δ/κό Συμβούλιο για την τιμή αυτή και ευχήθηκε σ' όλους χρόνια πολλά, υγεία παν' απ' όλα και ο καινούριος χρόνος να είναι χαρούμενος και ειρηνικός για την πατρίδα και για όλο τον κόσμο.

Το φλουρί, που αντιστοιχούσε σε μια επάργυρη κορνίζα, πέτυχε η κ. Καλλιθέα Τσιώλα - Κιολεϊδη.

Στη συνέχεια εκλέχτηκε ο κ. Λάμπρος Παπαποστόλου ως πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης ομόφωνα και οι κυρίες Χαρίκλεια Σδρόλια και Ευτυχία Μανούκα - Γιωτοπούλου, ως γραμματείες.

Ο κ. Παπαποστόλου, αφού ευχαρίστησε τα μέλη για την τιμή που του έκαναν, έδωσε το λόγο στον Πρόεδρο του απερχομένου Δ/κού Συμβουλίου κ. Γεώργιο Γιωτόπουλο, ο οποίος προέβη σε μια πλήρη και εμπειρισταμένη έκθεση όλων των ενεργειών και της δράσης κατά τη διετία 2002 - 2003, τη συμμετοχή του Συλλόγου στις κοινές με τους άλλους πολιτιστικούς Συλλόγους του χωριού εκδηλώσεις και τα προβλήματα που ανέκυψαν, ιδιαίτερα με τη νομική υπόσταση και τη μεταστέγαση του Ιστορικού και Λαογραφικού Μουσείου και τις επιχορηγήσεις που έγιναν με τη βοήθεια και τις ενέργειες του κ. Σαλαγιάννη και του κ. Σιούφα.

Ακολούθησε οικονομική ενημέρωση, ανάγνωση της πράξης της Εξελεγκτικής Επιτροπής, η έγκριση των πεπραγμένων και αμέσως μετά οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του νέου Δ/κού Συμβουλίου και της νέας Εξελεγκτικής Επιτροπής, τα οποία έχουν ως εξής:

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος: Κων/νος Μαυρομμάτης του Δημητρίου.

Αντιπρόεδρος: Στέλιος Σδρόλιας του Πάρη, επιχειρηματίας.

Γραμματέας: Γεώργιος Γιωτόπουλος του Αλεξάνδρου.

Ταμίας: Αρτέμιος Χαλάτσης του Νικήστρατου, γεωπόνος.

Επί των Δημοσίων Σχέσεων: Βάιος Σδρόλιας του Αποστόλου, βιοτεχνολόγος.

ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: Χρίστος Γιωτόπουλος του Αλεξάνδρου.

Γραμματέας: Κατέρης Κων/νος του Λάμπρου, υπάλληλος ΟΤΕ.

Μέλος: Κολοβός Φώτιος του Σωτηρίου, ιδιοκτήτης ταξί.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2004

Το Δ/κό Συμβούλιο, μετά τη συγκρότησή του σε σώμα, προέβη στην κατάρτιση του προγράμματος για το έτος 2004, το οποίο έχει ως εξής:

1. Επαναφορά της ονομασίας "Λάσδα", αντί της ονομασίας "Λυγαριές" με αίτηση - επιστολή προς το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ιθώμης.

2. Πραγματοποίηση συνεντεύξεων την Κυριακή των Μυροφόρων, 25-4-2004, στο κέντρο NOB, κατά την οποία θα τιμηθεί και ο Μιλτιάδης Αναστασίου (Μέλτας Πόλιας), ως ο μεγαλύτερος σε ηλικία μαστορας και τεχνίτης του χωριού μας, ο οποίος με την πολλαπλή ιδιότητά του ως μαραγκού, επιπλοποιού, χτίστη, σοβατζή κ.λπ. εργάστηκε στα περισσότερα παραδοσιακά και νεότερα σπίτια του χωριού είτε ως κατασκευαστής, είτε ως διορθωτής.

3. Συμμετοχή στη γιορτή της πίτας, στις 29.5.2004.

4. Ημερίδα για τη συμπλήρωση εκατό χρόνων από την ίδρυση του ναού του Προφήτη Ηλία του χωριού μας στις 30.5.2004, Κυριακή της Πεντηκοστής. Πρόκειται για την εκδήλωση που είχε προγραμματιστεί για την 7.12.2003 και αναβλήθηκε λόγω καιρικών συνθηκών. Κατά την εκδήλωση αυτή θα γίνει και το επίσημο προγραμματισμένο μνημόσυνο των αποθανόντων μελών του Συλλόγου μας και των μελών των οικογενειών τους, από το 1974 και μετά, δηλ. από το έτος ίδρυσης του Συλλόγου μας.

Στην ίδια εκδήλωση συμπεριλαμβάνεται και η απονομή τιμητικής πλακέτας στον παπα - Θωμά Βούζα για την τριακονταετή σχεδόν προσφορά του ως ιερέα στο ναό του Προφήτη Ηλία.

Η εκδήλωση αυτή θα πραγματοποιηθεί εξ ολοκλήρου στον Αϊ - Λια, που για το λόγο αυτό θα πραγματοποιηθεί και ημερησία εκδρομή με λεωφορείο από το Βόλο. Σ' αυτήν μπορούν να συμμετάσχουν και οι άλλοι πολιτιστικοί Σύλλογοι.

5. Το Δ/κό Συμβούλιο αποφάσισε να προτείνει για τις εκδηλώσεις "Αύγουστος 2004" δυο ευκαιρίες στους άλλους πολιτιστικούς Συλλόγους:

5.1. Έκθεση παλαιών διδακτικών βιβλίων, τα οποία σήμερα υπάρχουν στη Δανειστική Βιβλιοθήκη του χωριού, σε συνεργασία με το δάσκαλο κ. Αντώνη Λάσδα. Η εκδήλωση θα γίνει στον εκθεσιακό χώρο, όπου σήμερα εκτίθεται ένα μεγάλο μέρος των αντικειμένων του

Λαογραφικού Μουσείου.

5.2. Πραγματοποίηση της αστροβραδιάς στον υπαίθριο χώρο του Γυμναστηρίου με ομιλητή τον κ. Κωνσταντίνο Μουτσιάρα και θέμα: "Επισκέφθηκαν τη Γη μας εξωγήινοι;

ΓΑΜΟΙ

• Έγινε στις 27.9.2003 ο γάμος της Σταυρούλας κόρης του Κω/νου Κατέρη του Δημητρίου, πτυχιούχου νομικής και τώρα εφοριακού, με το Χρίστο Χαντζαρίδη, δικηγόρο, στο μητροπολιτικό Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Βόλου. Παραβρέθηκε πλήθος κόσμου και από άλλους νομούς καθώς και αρκετοί Καναλιώτες. Το γαμήλιο τραπέζι δόθηκε για τους προσκαλεσμένους στο κέντρο "Ξένιος Δίας" της Πορταριάς.

• Την Κυριακή 28.12.2003 έγινε στον Ιερό Ναό Αγίου Σπυριδώνος στον Πειραιά ο γάμος της Ελένης Σδρόλια, βιολόγου, κόρης του Θωμά Σδρόλια του Βαίου και της Μάγδας. Μετά την τελετή ακολούθησε δεξίωση - τραπέζι σε ξενοδοχείο της Αθήνας.

• Στις 26.12.2003 έγινε ο γάμος της Κωνσταντίας, κόρης του Νικήστρατου Χαλάτση, πτυχιούχου Γαλλικής Φιλολογίας και Νομικής, με τον Ελευθέριο Αϊδονίδη, οδοντίατρο, στον ορθόδοξο ναό του Αγίου Γεωργίου στη Βενετία.

Το Δ/κό Συμβούλιο, εκπροσωπώντας και όλους τους Καναλιώτες του Βόλου, εκφράζει τα θερμά του συγχαρητήρια στους νεόνυμφους και στους οικείους τους και τους εύχεται ολόψυχα να ζήσουν ευτυχισμένοι και με πολλούς και καλούς απογόνους.

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Απεβίωσε στις 28.2.2004 από ανακοπή της καρδιάς ο εν αποστρατεία αντισυνταγματάρχης του στρατού Χρίστος Ζούμπος του Αγαμέμνονα, σε ηλικία 66 ετών. Ο αιφνίδιος θάνατός του συγκλόνισε ολόκληρη την παροικία των Καναλιωτών του Βόλου, η οποία και παρέστη στην κηδεία του στον Ιερό Ναό Αγίου Παντελεήμονος Βόλου.

Το Δ/κό Συμβούλιο εκφράζει τα βαθύτατη λύπη του στη σύζυγό του Βάσω, στα παιδιά του Αγαμέμνονα και Στυλιανή και σ' όλους του οικείους του.

• Απεβίωσε από ανακοπή της καρδιάς του στην Αθήνα σε ηλικία ενενήντα επτά χρόνων ο οδοντίατρος και αδερφός του αείμνηστου Ζήση Σκάρου, Μεγακλής Χρίστου Ζήσης. Σπούδασε στην Αθήνα και στην αρχή άσκησε το επάγγελμα του οδοντίατρου μαζί με τον επίσης συγχωριανό μας οδοντίατρο Δημήτριο Λιάκο στην Καρδίτσα. Το 1947 μεταγκαταστάθηκε στην Αθήνα, όπου και ασκούσε το επάγγελμα του μέχρι και τα τελευταία χρόνια. Ήταν άριστος στην επιστήμη του και έχει συγγράψει αρκετές εργασίες αξιολογικές και πρωτότυπες, για την υγιεινή του στόματος και τις ασθένειες του.

Είχε το οδοντιατρείο του στην οδό Σταδίου, στο κέντρο της Αθήνας και πάρα πολλοί Καναλιώτες και Καρδισιώτες κατέφευγαν για την θεραπεία των δοντιών τους στην εξαιρετική ικανότητα του και την επιστημονική και τεχνική του κατάρτιση. Φιλότιμος, όπως μας πληροφορήσε ο αδερφός του Ζήσης, εάν κάποιοι αδυνατούσαν να πληρώσουν την εργασία του, δεν τους έπαιρνε χρήματα. Στη διάρκεια του Αλβανικού πολέμου υπηρέτησε ως γιατρός στο Νοσοκομείο Ιωαννίνων. Διατηρούσε

ακμαιότερες τις σωματικές και πνευματικές του δυνάμεις ως την ώρα του θανάτου του.

Το Δ/κό Συμβούλιο εκφράζει τα θερμά συλλυπητήριά του στη σύζυγο του.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

• Στη μνήμη του Χρίστου Ζούμπου του Αγαμέμνονα, ο Παναγιώτης Μπέκος, προσφέρει 50 ευρώ για την εφημερίδα «Τα Κανάλια».

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

• Ο Βάιος Σδρόλιας του Αποστόλου ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές σπουδές του στον τομέα των βιοεπιστημών στο Πανεπιστήμιο του Σάντερλαντ της Αγγλίας. Στο ίδιο Πανεπιστήμιο έκανε τις βασικές του σπουδές στη βιοτεχνολογία.

• Η Αντιγόνη Σδρόλια του Αποστόλου, αδελφή του προηγούμενου, σπούδασε αγγλική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο του Σάντερλαντ της Αγγλίας και από το ίδιο Πανεπιστήμιο πήρε το μάστερ στον τομέα της Διεύθυνσης Ανθρώπινου Δυναμικού.

Το Δ.Σ. του εύχεται καλή σταδιοδρομία.

• Μια σπουδαία διάκριση Καναλιώτισσας, μέλους του Συλλόγου μας, είχαμε κατά την περίοδο αυτή. Πρόκειται για τη φιλόλογο Αντιγόνη Σδρόλια του Θωμά και της Μάγδας, η οποία διακρίθηκε στο διεθνή διαγωνισμό διηγήματος, αφιερωμένο στη μνήμη του λογοτέχνη Αντώνη Σαμαράκη, τον οποίο οργάνωσε ο Δήμος Πλαστήρα - Καρδίτσας, και στον οποίο συμμετείχαν 217 νέοι στην ηλικία συγγραφείς από την Ελλάδα και άλλες 8 χώρες. Τα 16 διηγήματα που διακρίθηκαν θα συμπεριληφθούν στην "Ανθολογία Διηγήματος" η οποία θα εκδοθεί προσεχώς από τις εκδόσεις "Καστανιώτη".

Η κριτική επιτροπή αποτελούνταν από καθηγητές Πανεπιστημίων, συγγραφείς, αρθρογράφους, και δημοσιογράφους.

Το διήγημα της είχε τίτλο "Ανορθόρονταν περίπου στα εξής: Ο κ. Καλλίσταρτος Χ., συνταξιούχος φιλόλογος εκνευρίζεται πολύ κάθε φορά που αντικρίζει ανορθόγραφα συνθήματα στους τοίχους. Θεωρεί ότι ο εκάστοτε συνθηματογράφος, που επιλέγει προσεκτικά το χώρο, το μήνυμα του συνθήματος και άλλες λεπτομέρειες, θα όφειλε να ανοίξει ένα λεξικό ή τουλάχιστον να ρωτήσει πώς γράφεται η λέξη που αυθαίρετα θα "κοσμήσει" κάποιο οίκημα.

Έτσι, παρασυρόμενος από τη διαστροφή του επαγγέλματος, αγοράζει κόκκινο σπρέι και αρχίζει με ζήλο να διορθώνει κάθε ανορθογραφία στα κτίρια της μικρής πόλης, έχοντας μάλιστα τη βεβαιότητα ότι τώρα πια προσφέρει υψίστης σημασίας παιδαγωγικό έργο....".

Εκφράζουμε την ιδιαίτερη συγκίνησή μας για το μεγάλο αυτό άλμα της Αντιγόνης Σδρόλια, της απευθύνουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια και ευχόμαστε να αναδειχθεί ως μια δόκιμη διηγηματογράφος, μια που έχει ξεχωριστό ταλέντο στον τομέα αυτόν του λόγου και αν μπορέσει να γράψει και κάποιο διήγημα που να εξελίσσεται το θέμα του στο χώρο των Καναλιών, με Καναλιώτες πρωταγωνιστές.

• Ο Χρήστος Σδρόλιας του Δημητρίου, ύστερα από εξετάσεις κατετάγη στη Σχολή Τετούς θητείας του Πύργου Ηλείας. Ο Σύλλογος και η ιδιαίτερα η θεία του Λεμονιά του εύχεται καλή σταδιοδρομία.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ**ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΘΗΝΑΣ - ΚΑΝΑΛΙΩΝ****ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΑΣ**

• Στις 30/01/2004 πραγματοποιήθηκε ο ετήσιος χορός του Συλλόγου μας στο κοσμικό κέντρο «Αρχοντικό» της Δάφνης. Στις 29/02/2004 ακολούθησε η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας στον όμορφο χώρο του εστιατορίου «Οι συνταγές της γιαγιάς μου» στην Εκάλη Αττικής.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Καναλιών Αθήνας θα ήθελε να ευχαριστήσει θερμά τους Καναλιώτες που παραβρέθησαν στις εκδηλώσεις μας και να υπενθυμίσει σε όλους τους Καναλιώτες που διαμένουν στην Αθήνα την σπουδαιότητα της συμμετοχής τους σε όλες τις εκδηλώσεις που διοργανώνει ο Σύλλογος μας.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

**ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ**

• Η Κα Ελένη Κωτούλα προσέφερε στην εφημερίδα το ποσό των 50 ευρώ στη μνήμη του συζύγου της Δημήτριου Θ. Κωτούλα, που έφυγε από τη ζωή πριν ενάμιση χρόνο.

• Ο κ. Ζήσης Χρήστου Ζήσης προσέφερε στην εφημερίδα, το ποσό των 100 ευρώ στη μνήμη του αδελφού του Μεγακλή Ζήση, ο οποίος πέθανε την 17/02/2004

• Η κα Λάσδα Νικολέτα - Αποστολία του Γεωργίου, προσέφερε στην εφημερίδα, το ποσό των 50 ευρώ στη μνήμη του παππού της και της γιαγιάς της, Αποστόλη και Ανδρονίκης Λάσδα.

• Η κα Λάσδα Αργυρούλα του Γεωργίου, προσέφερε στην εφημερίδα, το ποσό των 50 ευρώ στη μνήμη του παππού της και της γιαγιάς της, Αποστόλη και Ανδρονίκης Λάσδα.

• Στη μνήμη του Κωνσταντίνου Μανώλη, η σύζυγός του Μαρία προσέφερε στον Σύλλογό μας το ποσό των 200 ευρώ για τα δύο χρόνια που συμπληρώνονται από τον θάνατο του, στις 21 Μαρτίου 2004.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΝΑΛΙΩΝ

- Υφαντής Βάιος 15 €
- Ζήσης Χρήστου Ζήσης 100 € (στην μνήμη του αδελφού του Μεγακλή Ζήση).
- Απεβίωσε στις 22/12/2003, ο Μανώλης Λάμπρος του Δημητρίου.
- Στις 29/12/2003 απεβίωσε στη Θεσσαλονίκη η Ευαγγελία Ζήση χήρα Αλέξανδρου. Η Ευαγγελία ζούσε τελευταία στην κόρη της Νέλλη. Η κηδεία της έγινε στο χωριό μας τα Κανάλια.
- Απεβίωσε στις 4/1/2004, η Κατέρη Σοφία του Περικλή, χήρα Βασιλείου.
- Απεβίωσε στις 9/1/2004, ο Μακρής Αλέξανδρος του Δημητρίου.
- Απεβίωσε στις 27/1/2004, ο Βάλλας Σωτήριος του Γεωργίου.
- Απεβίωσε στις 8/2/2004, ο Τσαρούχας Μενέλαος του Θωμά.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**ΘΑΝΑΤΟΙ**

• Στις 20/01/2004 απεβίωσε στη Θεσσαλονίκη ο Καλλίνικος Κωτούλας. Η κηδεία του έγινε στο χωριό Ρετζίκη - Θεσσαλονίκης. Επικήδειο εκφώνησε ο πρόεδρος του Συλλόγου μας Δήμου Τριαντάφυλλος. Ο Σύλλογος μας εκφράζει τα θερμά συλληπητήρια στην οικογένεια του και τα αδέρφια του.

**ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ**

• Ο Ιωάννης Κωτούλας, επιτ. Συμβολαιογράφος Θεσ/νίκης, προσφέρει 100 ευρώ για την εφημερίδα «Τα Κανάλια», στη μνήμη του αδελφού του Καλλίνικου Κωτούλα.

• Ο Παναγιώτης Μπέκος, προσφέρει 50 ευρώ για την εφημερίδα «Τα Κανάλια», στη μνήμη του φίλου του Καλλίνικου Κωτούλα.

• Ο Ιωάννης Κωτούλας, επιτ. Συμβολαιογράφος Θεσ/νίκης, προσφέρει 50 ευρώ στο Σύλλογο Καναλιωτών Θεσ/νίκης, στη μνήμη του αδελφού του Καλλίνικου Κωτούλα.

• Ο Πάσχος Σταύρος, επιτ. Δικηγόρος Θεσ/νίκης προσφέρει 50 ευρώ για την εφημερίδα «Τα Κανάλια», στη μνήμη του εξαδέλφου του Μεγακλή Ζήση.

• Η Ευτέρπη Τέττα, Δικηγόρος Θεσ/νίκης, προσφέρει 50 ευρώ για την εφημερίδα «Τα Κανάλια», στη μνήμη της μητέρας της Ζωής Χήρα Χρυσοστόμου Τέττα.

• Ο Δήμου Τριαντάφυλλος, προσφέρει 25 ευρώ για την εφημερίδα «Τα Κανάλια», και 25 ευρώ στο Σύλλογο Καναλιωτών Θεσ/νίκης, στη μνήμη του γαμπρού του Λάμπρου Μανώλη, ο οποίος απεβίωσε στις 22/12/2003 στο χωριό μας τα Κανάλια.

**ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ**

• Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος στις 18

Ιανουαρίου 2004 ημέρα Κυριακή και ώρα 7 μ.μ. στο Ξενοδοχείο METROPOLITAN της Θεσσαλονίκης το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Καναλιωτών Θεσσαλονίκης διοργάνωσε το κόψιμο της πρωτοχρονιάτικης πίτας και προσκάλεσε όλα τα μέλη να τιμήσουν με την παρουσία τους την σεμνή αυτή τελετή. Ο πρόεδρος του Συλλόγου κ. Δήμου Τριαντάφυλλος, αφού καλοσώρισε τα μέλη και τους εκλεκτούς προσκεκλημένους που είχαν την ευγενή καλοσύνη να ανταποκριθούν στο κάλεσμα, με ιδιαίτερη χαρά τους ευχήθηκε χρόνια πολλά και καλή χρονιά. Στη συνέχεια κάλεσε τον συγχωριανό μας Πατέρα Ευάγγελο να ευλογίσει την πίτα. Αφού ψάλλαμε όλοι μαζί τα απολυτικά, του Αγίου Δημητρίου, του Προφήτη Ηλία, της Κοιμήσεως Θεοτόκου και του Αγίου Σεραφείμ, ο Πατέρας Ευάγγελος απεύφηνε ευχές προς όλους τους Καναλιώτες και τόνισε ότι χάριν του συλλόγου τον οποίο πρέπει να περιβάλλουμε με στοργή γίνονται διάφορες συναντήσεις και μας δίνεται έτσι η ευκαιρία να αισθανόμαστε χαρούμενοι, να ανταλλάσουμε απόψεις και να φέρνουμε στη μνήμη μας παλιές Καναλιώτικες αναμνήσεις. Το νόμισμα της πίτας το πέτυχε ο συγχωριανός μας Κων/νος Γιωτόπουλος του Δημητρίου. Ακολούθησε λαχειοφόρος αγορά με πλούσια δώρα. Τα δώρα πρόσφεραν οι συγχωριανοί μας Ευάγγελος Ζήσης, έμπορος παιδικών ενδυμάτων, Εγνατία αριθμ. 22, η Ευτέρπη Τέττα, ο Νικόλαος Γηράσης, ο Λουκάς Δήμου, η Ευάγγελια Πάσχου - Θεοδωρίδου και ο Γεώργιος Γιωτόπουλος. Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Κυρίτσης Θωμάς, επίτ. Επιθεωρητής με την σύζυγο του Θηρεσία και η Ηλέκτρα Καματάκη.

**ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΓΙΟΡΤΗ
ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΤΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ**

• Στην γιορτή της Βασιλόπιτας από τον Σύλλογο Καναλιωτών Θεσσαλονίκης στις

18/01/2004, η κα Έφη Τέλλα, Δικηγόρος πραγματοποίησε την εξής ομιλία:

Αγαπητοί Συγχωριανοί και φίλοι, Χρόνια Πολλά για όλες τις άγιες ημέρες και ο καινούργιος χρόνος να χαρίσει σ' όλους μας υγεία, χαρά, αγάπη και δημιουργία στους νέους. Σας μεταφέρω ευχές για μια χαρούμενη, καλή χρονιά σ' όλους από τον κ. Γιάννη Κωτούλα και τον κ. Σταύρο Πάσχο που δεν μπόρεσαν να έλθουν. Ιδιαίτερα ήθελα να σας ενημερώσω, ίσως και πολλοί από εσάς θα το ακούσατε από την τηλεόραση ότι στις 20 Δεκεμβρίου του 2003 ο Δήμος Θεσσαλονίκης διοργάνωσε μια επίσημη τιμητική εκδήλωση δια τους διατελέσαντες Δημάρχους και Δημοτικούς Συμβούλους στην Αίθουσα τελετών του Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης στην οποία παρεβρέθησαν όλοι οι τοπικοί άρχοντες της Θεσ/νίκης και κατάμεστη η αίθουσα από τους Θεσσαλονικείς. Η μπάντα του Δήμου έπαιζε και ο Δήμαρχος Θεσ/νίκης με όλο το Δημοτικό Συμβούλιο τίμησαν τον κ. Σταύρο Πάσχο - Καναλιώτη, με μετάλλιο, τιμητική πλακέτα και ένα λεύκωμα, για την μεγάλη προσφορά του στο Δήμο Θεσ/νίκης ως επί δέκα πέντε έτη δημοτικό σύμβουλο, ως Πρόεδρο δημοτικού συμβουλίου και ως τον πρώτο αιρετό αναπληρωτή Δήμαρχο Θεσ/νίκης. Η επίσημη αυτή παρουσίαση του έργου του κ. Σταύρου Πάσχου στο Δήμο Θεσ/νίκης με σλάιτς συγκίνησε όλους τους παρεβρισκομένους Θεσσαλονικείς οι οποίοι τον καταχειροκρότησαν. Ειλικρινά ήταν μια βραδιά συγκίνησης για τον ίδιο - ηλι-

κίας σήμερα 92 ετών, χαράς, υπερηφάνειας, αλλά και για όλους τους παρευρισκομένους. Θεώρησα ότι ήταν απαραίτητο να το αναφέρω αυτό απόψε για να μάθετε και εσείς οι Καναλιώτες πόσο περήφανοι πρέπει να είμαστε, όταν οι συγχωριανοί μας ακούγονται στις μεγάλες πόλεις όπως είναι η Θεσσαλονίκη. Το άκουσμα αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για την κοινωνία μας σήμερα, η οποία έχει ανάγκη από τέτοιους άξιους πνευματικούς ανθρώπους. Έπειτα από τα ανωτέρω θα έλεγα ότι όλοι μας και στα νέα παιδιά ας έχουμε σαν στόχο τα λόγια του ποιητή Γεώργιου Σεφέρη, ο οποίος λέει.

«Γυρεύω το νου, την ευαισθησία και το κουράγιο των ανθρώπων που προχωρούν εμπρός...» Έτσι θα διαμορφώσουμε μια καλύτερη πνευματική κοινωνία. Σας ευχαριστώ.

ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

• Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος ο σύλλογος μας συμμετείχε στο χορό του Συλλόγου Καρδισιωτών «Ο Καραϊσκάκης» στις 31 Ιανουαρίου 2004, ημέρα Σάββατο και ώρα 20:00 που πραγματοποιήθηκε στο Συνεδριακό Κέντρο «Ιωάννης Βελλίδης» της Διεθνούς Έκθεσης Θεσ/νίκης. Τη βραδιά λάμπρησε το παραδοσιακό μουσικό συγκρότημα του Βασιλή Νταλάρα από την Καρδίτσα. Επίσης τραγούδησε διάφορα δημοτικά τραγούδια ο συμπατριώτης μας Σωτήρης Σκουφής από το Μορφοβούνι. Όλοι οι Καναλιώτες που παραβρέθηκαν διασκέδασαν με αμείωτο κέφι.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Αισθάνομαι μεγάλη υποχρέωση να ευχαριστήσω με όλη μου την καρδιά, μέσου της εφημερίδας μας «Τα Κανάλια» τους απανταχού χωριανούς και φίλους μου, οι οποίοι όχι μονάχα δέχτηκαν με χαρά και ικανοποίηση το πρόσφατο εκδοθέν βιβλίο μου «Τα Κανάλια 400 χρόνια ζωής», αλλά διατύπωσαν προφορικά και γραπτά, κολακευτικά σχόλια προς το πρόσωπο μου και το περιεχόμενο του βιβλίου. Ιδιαίτερα ευχαριστώ: Τη Διοίκηση του Συλλόγου Καναλιωτών Αθήνας, τον Πολυνείκη Μπάρδη, καθηγήτη Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, το Δημοσιογράφο του Νέου Αγώνα Καρδίτσας Βασίλειο Βαγενά, τον Επίτιμο Λυκειαρχή Θωμά Ν. Ζήση, τον Επίτ. Λυκειαρχή Γεώργιο Αλεξ. Γιωτόπουλο, το συνάδελφο Χαρίλαο Φ. Κολοβό και τις Γραφικές Τέχνες «Δημιουργία» που μέσου του τύπου εξέφρασαν την καλόπιστον προσωπική τους κριτική. Πέραν αυτών οφείλω πολλές ευχαριστίες σ' όλους εκείνους, οι οποίοι με ενεθάρρυναν για την έκδοση του βιβλίου μου. Με την ευκαιρία αυτή επιτρέψατέ μου να δηλώσω για τις τυχόν παραλείψεις και τα διάφορα αβλεψίματα, ότι η συγκέντρωση λαογραφικών στοιχείων, η πιστή απόδοση και σωστή πληροφόρηση είναι αρκετά δύσκολη δουλειά. Ο ίδιος σε διάφορα σημεία του βιβλίου μου αναφέρομαι με κάθε ειλικρίνεια για τις μη ηθελημένες παραλείψεις. Το βιβλίο αυτό γράφτηκε αποκλειστικά από αγάπη προς το χωριό και για το χωριό μου. Θα ήταν δική μου παράλειψη, αν δεν έλεγα ένα μεγάλο ευχαριστώ, στους απανταχού Συλλόγους «Καναλιωτών», που ανέλαβαν τη διακίνηση του βιβλίου μου, καθώς και στα διάφορα άλλα πρόσωπα αγαπητά, φιλικά, τα οποία όχι μονάχα προμηθεύτηκαν το βιβλίο, αλλά και το συνέστησαν.

Με τιμή. **Θωμάς Κυρίτσης**

«Ο όρθρος της Κοιμήσεως της Θεοτόκου»

(Κείμενα ερμηνευτική απόδοση: Θωμά Νικολάου Ζήση)

του Κ.Δ.Μ.

Σ να ακόμη εξαιρετικό πόνημα, το 10ο κατά σειρά εκδόσεως, μας παρέδωσε αυτές τις ημέρες, ο πολυγραφότατος, φίλος και συνάδελφος Θωμάς Ν. Ζήσης. Ένα πόνημα, που αυτή τη φορά ασχολείται με την υμνογραφία της Παναγίας μας, η οποία τόσο τιμάται και γεραίρεται στη γενέτριά μας τα Κανάλια, όπου υπάρχει και ο ομώνυμος ναός της κάθε Δεκαπενταύγουστο.

Πολλά είναι τα παρόμοια συγγράματα, με τα οποία τόσο επιτυχημένα μας παρουσίασε τα προηγούμενα χρόνια, αρχής γενομένης από το 1980. Ιδιαίτερα αξιόλογο ήταν το πεντάτομο έργο του «Ορθοδοξίας Θησαύρισμα», το οποίο περιλαμβάνει όλες τις γιορτές του έτους κατά μήνα, με τα αντίστοιχα απολυτικά, τα κοντάκια. Την σπουδαία εκείνη έκδοση, την πρόβαλε σε ειδική εκδήλωση ο Σύλλογος του Βόλου, ο οποίος διοργάνωσε ακριβώς για το σκοπό αυτό πολύ καλή παρουσίαση στην αίθουσα του Γαλλικού Ινστιτούτου, πλαισιωμένη με χορό ιεροψαλτών, υπό την διεύθυνση του κ. Δημητρίου Μαργαρίτη, γαμπρού Καναλιώτη, ο οποίος έψαλλε πολλά τροπάρια της Κοιμήσεως. Στην εκδήλωση εκείνη κύριος ομιλητής ήταν ο φιλόλογος π. Θεμιστοκλής Μουρτζανός, ο οποίος μεταξύ των άλλων σημείωσε και τα εξής: «Η γλωσσική μεταγραφή που κάνει ο συγγραφέας, ενώ διατηρεί την ερμηνευτική πιστότητα, μας προσφέρει μια θαυμάσια χρήση της γλώσσας, χωρίς να καταφεύγει σε υπερβολές ή να δίνει ένα λογοτεχνίζον ύφος. Επομένως έχουμε να κάνουμε με έναν συγγραφέα που ξέρει τη γλώσσα μας και έχει ξεκάθαρους σκοπούς, σαφήνεια, ειλικρίνεια, αμεσότητα και όχι φλυαρία και βερβαλισμό στη μετάφραση, μια πολύ δύσκολη εργασία στην οποία πολλοί έχουν αποτύχει».

Τα ίδια μπορούμε να πούμε και για το νέο

έργο του «Όρθρος της Κοιμήσεως της Θεοτόκου», που παρουσιάζει σε κείμενο και ερμηνεία ολόκληρο τον όρθρο που διαβάζεται ή ψάλλεται κατά την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου το 15αύγουστο. Αρχίζοντας από το «Ευλογητός ο Θεός...», το τρισάγιο, τα προκαταρκτικά τροπάρια, τον εξάψαλμο κ.λ.π. προχωρεί στους αναβαθμούς και το Ευαγγέλιο του όρθρου, τους κανόνες της εορτής, τις καταβασίες, τους αίνους και τη δοξολογία. Και όλα αυτά με το πρωτότυπο κείμενο τους και με την ερμηνευτική απόδοση. Έτσι επειδή πολλοί από μας δεν καταλαβαίνουν τόσο πολύ τα τροπάρια αυτά, επειδή η γλώσσα τους είναι καθαρύνουσα των περασμένων αιώνων, μπορούμε άνετα να παρακολουθήσουμε τα τεκταινόμενα, από το ωραίο αυτό βιβλίο και να καταλάβουμε έτσι το βάθος των νοημάτων και των μυστηρίων που κρύβουν τα τροπάρια της Κοιμήσεως.

Αλλά ο συγγραφέας δεν περιορίζεται μόνο στον όρθρο, αλλά προχωρεί και σε άλλα κείμενα σχετικά με την Κοίμηση, υμνογραφικά, αγιογραφικά, ερμηνευτικά και εποικοδομητικά, όπως π.χ. στιχόρα του εσπερινού, αποστολικό και ευαγγελικό ανάγνωσμα της εορτής, λόγο πανηγυρικό του Ηλία Μηνιάτη, εικόνα της Κοιμήσεως κ.α. Στο Επίμετρο δε, με το οποίο τελειώνει το βιβλίο, παρατίθενται τα σπουδαιότερα από τα διαφοροποιημένα στοιχεία, τα οποία δεν ακολουθούν τις τυπικές διατάξεις του Όρθρου.

Είναι πραγματικά ένα πολύ καλό και ευκολοδιάβαστο βιβλίο, τουλάχιστον ως προς τα ερμηνευτικά μέρη και τα εύστοχα σχόλια του, που αξίζει να το προμηθευτούν οι Καναλιώτες και οι άλλοι φιλέορτοι, για να απολαύσουν με τα ίδια τους τα μάτια τις σπουδαίες και βαθιές έννοιες που έχουν όλα τα ψαλλόμενα τροπάρια, οι ευχές και τα αναγνώσματα του Όρθρου της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

«Το Ρόπτρο»

Υπάρχουν ακόμα. Θυμάστε το λεπτεπίλεπτο μεταλικό χέρι που υπήρχε σε όλες τις Καναλιώτικες εξώπορτες; Το χαρακτηριστικό του ήχο; Ήταν απαραίτητο στοιχείο λειτουργικότητας της εξώπορτας, μιας και τότε δεν υπήρχε ηλεκτρικό κουδούνι.

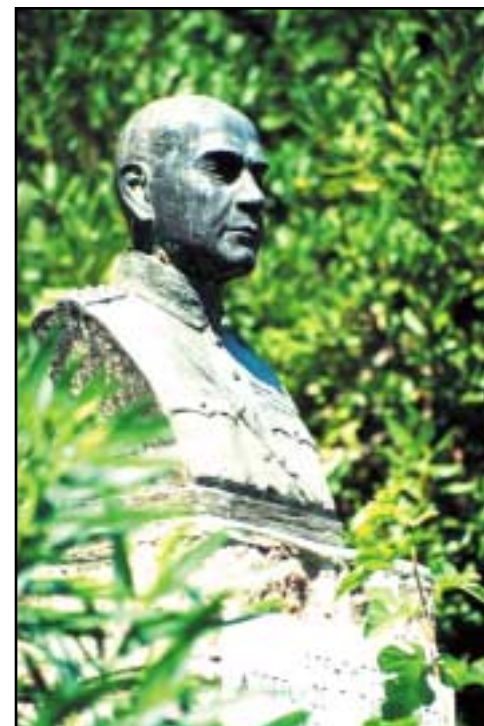
Τα ρόπτρα τα βρίσκεις σήμερα με 50 €, απλωμένα στους πάγκους στο Μοναστηράκι, στα παλιατζήδικα να καρτερούν την αξιοποίηση τους και την εναποθέτηση τους σε κάποια σύγχρονη παραδοσιακή κατοικία. Όχι πλέον για λειτουργικούς λόγους, αλλά για αισθητικούς. Στη φωτογραφία ένα «χέρι» σε μια παλιά εξώθυρα, στο σπίτι του Νικόλα Ντενίση στα Κανάλια Ιθάμης, σήμερα.

Καναλιώτικες προτομές

«Στρατηγός Απόστολος δ. Παπαγεωργίου - Φιλώτας» 1891 - 1973

Αρχηγός απελευθερωτικών σωματίων στον δύσκολο αγώνα για την ύπαρξη και την ανεξαρτησία της Βορείου Ηπείρου. Στα Γιάννενα υπάρχει και οδός με το όνομα του και στην Πρεμετή η κεντρική πλατεία έφερε το όνομα του. Μετά την αποστρατεία του διετέλεσε Νομάρχης Ιωαννίνων και αρχηγός του Πυροσβεστικού Σώματος. (Βιβλιογρ. Κανάλια Καρδίτσας).

«Καναλιώτικες μορφές του χθές... και του σήμερα...»

Μία ρετρό Καναλιώτικη σύνθεση, όπου μπορούμε να διακρίνουμε πρόσωπα που έζησαν στα Κανάλια μιας άλλης εποχής. Ελένη Κατέρη, Ελισάβετ Παπαθεοδοσίου..., Βάιος και Βαγγελιώ Θεού, Γιώργος και Αναστασία Πρίντζιου..., Στέργιος Κατέρης, Ελευθερία Παπαθέου, Μαρία Μπαλιώτα..., Αντώνης Θεός..., στα χρόνια του προηγούμενου αιώνα.

«Κοπή Βασιλόπιτας Δημοτικού»

Μέσα σε ευχάριστο και γιορτινό κλίμα πραγματοποιήθηκε και φέτος στο Δημοτικό Σχολείο Καναλιών η κοπή της βασιλόπιτας. Την ωραία αυτή εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους η πρόεδρος του τοπικού Συμβουλίου Καναλιών κ. Λάππα Ευθυμίου Αλεξάνδρα, ο δημοτικός σύμβουλος του Δήμου Ιθάμης κ. Κωσταβάρας Ευάγγελος, οι δάσκαλοι και οι γονείς των παιδιών. Στο μαθητή που βρήκε το φλουρί της βασιλόπιτας δόθηκε ένα ρολόι χειρός, ευγενική προσφορά της προέδρου.

Παρακάτω σας παρθέτουμε τα ονόματα όλων των μαθητών:

Παπαϊωάννου Αθηνά • Αναστασίου Κων/νος Βούζας Θωμάς • Αναστασίου Χρήστος Μιχάλης Νικόλαος • Μιχάλης Αλέξανδρος Μιχάλη Παυλίνα • Βούζας Ευάγγελος Μήτσιου Έλλη • Μήτσιος Γεώργιος Τσούλας Παναγιώτης • Τσούλας Ξενοφών Γιαννακού Σοφία • Μιχάλης Ευάγγελος Τσιπράς Βαλεντίνος • Τσιπράς Γεώργιος Αναστασίου Μαίρη • Σαμπαλιώτη Μαρία Χριστοδούλου Γεωργία

